No 2656 Zaterdag 26 Januari 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Broos ons geluk Zwak onze kracht.

In de laatst ontvangen Hollandse bladen, worden begrijpelijker wijze heel wat beschouwingen gewijd aan de tragiek van het Uiverdrama.

„Ons Noorden“ ziet in deze tragiek de natuurlijke zwakheid van de mens, die hem eigen blijft, ondanks alle vorderingen van wetenschap en techniek. Want in dit opzicht vooral is de disillusie welke de Uiver-tragedie ons bracht een zo kenmerkend teken van onzen tijd, waarin ook het optimisme van de 19e eeuw is verloren gegaan in het pessimisme van onze dagen.

In de 18e en 19e eeuw hebben we gekend de wijsheid der humanisten met hun vast geloof in de onfeilbaarheid hunner rede en de zekerheid van de materialistische vooruitgang. En de geestelijke verwarring van onze dagen met de aanbidding van het geweld, is de bittere teleurstelling, welke daarop volgen moest. Wat natuurlijk niet wil zeggen, dat het optimisme geheel verloren is, want zo is de gang van de wereldgeschiedenis niet. Er zit zulk een grote waarheid in dat Franse gezegde: „L'histoire se repête“, de geschiedenis herhaalt zich. Inderdaad er is niets nieuws onder de zon. We kunnen de geschiedenis verdelen in tijdperken, maar het zijn geen afgesloten gebieden. Er is opkomst en er is ondergang en elk tijdperk kent strevingen en tegenstrevingen.

Telkens weer hebben we in de geschiedenis der mensheid gezien die worsteling van de mens om door eigèn kracht een toekomst te scheppen, zonder leed, waar de mens als een koning heersen zou en hij door zijn geest, het stoffelijk heelal zou dienstbaar weten te maken aan zijn volmaakt geluk.

Het liberalisme heeft in zijn dagen die oude droom gekoesterd en nog dagelijks kan men ervaren in de liberale pers, dat zij die droom nog niet heeft laten varen. De democratie heeft dat hoge ideaal gehuldigd en heeft het nog steeds ondanks zovele bittere ontgoocheling niet laten vallen. De sociaal democratie, die voor de verdrukte arbeiders een paradijs op aarde zou schenken, inplaats van de hemel in het hiernamaals, zoals Bebel zeide, heeft, nu die oude vage utopie niet meer te handhaven bleek, getracht met allerlei nieuwe en schoon klinkende plannen, de massa opnieuw onder haar bekoring te brengen.

Het geloof in de weg ener evolutie, naar een schone toekomst hier op aarde, waar de mens zonder leed en zonder zorg zijn lot volkomen in de hand zou hebben, is echter danig geschokt.

Er is weer besef, voor hetgeen prof de Groot zo juist noemde, de hogere waarde des levens en voor de ware kentekenen des levens. Het platte rationalisme moest weer wijken voor de verheven waarheden van een godsdienstig zedelijk leven, dat ons leert, dat de mens meer is dan een redeloos dier, dat met een warme stal en goed voer volmaakt gelukkig kan zijn. Maar dat de mens een hoger wezen is en niet alleen bestaat uit een lichaam, maar ook uit een ziel en dat hij juist daaraan zijn koningschap in de schepping ontleent.

Die ziel gaat boven de materie uit en kan daarom door de materie nooit volmaakt gelukkig worden. Daarom is het scheppen van een paradijs op aarde een utopie en zal het streven daarna steeds tot een disillusie verworden.

Sorel, een leerling van Bergson, de pleiter voor het geweld in dienst van een zekere idee, heeft dit gevaarlijk en bedenkelijk optimisme van een vorige eeuw, dat droomde van een absolute macht en een volmaakt geluk van de mens op aarde, meesterlijk getekend. Hij noemt de periode achter ons er een van een hoogmoedig optimisme, rijk aan de schoonste belofte, maar ook aan de diepste teleurstellingen. Telkens als de mens meende, dat hij het hoogste had bereikt, was de val nabij. Op het moment, dat hij de grootste triomfen vierde, hernam de menselijke machteloosheid opnieuw de leiding. De uitweg die Sorel zelf aanwijst is allerminst de onze, maar het beeld, dat hij tekent kan moeilijk als onjuist worden afgewezen.

Hebben wij allen bij het neerstorten van de machtige succesvolle Uiver, daar in de Syrische woestijnen, als een machteloze prooi tegen de niets ontziende natuurelementen, niet een ogenblik gesidderd, bij de gedachte hoe innerlijk zwak, die machtige mens met zijn wetenschap en techniek toch eigenlijk is.

Hebben wij niet gemeend, dat wij er waren met onze wetenschap en techniek en dat voor ons niets meer onmogelijk was?

De tragedie van de Uiver leerde ons opnieuw hoe zwak die eigen kracht is en hoe broos elke menselijke macht en grootheid.

Wil dit nu zeggen dat wij niet mogen streven naar menselijke veroveringen en menselijke heerschappij.

Allerminst.

„Heerst“, spreekt de Allerhoogste in het Scheppingswerk tot het eerste mensenpaar. Maar de aarde bracht niets dan distels en doornen voort.

God zelf gaf ons toen de taak de aarde te veroveren en Hij maakte de mens tot koning van Zijn schepping, waartoe de aarde, de zee en ook de lucht behoort.

Dorheid en wildernis heeft de mens herschapen tot welige akkers en vruchtbare gaarden. Woeste bergstromen heeft hij geketend en tot machtige hulpbronnen herschapen. Door arbeid, wetenschap, kunst en vernuft, heeft hij zijn koningschap in de schepping veroverd.

Maar nu en dan is het nodig, om zijn hoogmoed te remmen, dat God de mens toont, dat ondanks dit alles hij tegenover Gods almacht, een nietig wezen blijft.

In het paradijs staat de Engel Gods, met een brandend zwaard en sindsdien is het voorgoed van de aarde verdwenen.

Broos is ons mensen geluk en zwak blijft onze kracht.

En dit is zeker niet de minste les, die wij uit het Uiverdrama puren kunnen.

De kerstrede van Z.H. den Paus.

We mogen de aandacht van onze lezers vragen voor de zeer betekenisvolle Kerstrede, welke ook ditmaal Z. H. de Paus tot de wereld heeft uitgesproken, bij de gelegenheid van de Kerstwensen, die hem volgens traditioneel gebruik, op de vooravond van Kerstmis, door het H. College van Kardinalen worden aangeboden.

Zoals in de laatste jaren steeds het geval was heeft de H. Vader ook nu de wereld weer voorgehouden, dat de materiële vrede, welke zij nastreeft, nooit bereikt zal worden, wanneer niet eerst wordt getracht de vrede der zielen te bereiken.

En ook nu weer, heeft de Paus zijn ernstige waarschuwing. tot de leiders der volkeren gericht, om toch tot bezinning te komen, omdat anders verschrikkelijke dingen voor de ongelukkige mensheid te wachten zijn.

Reeds in zijn Kerst-allocutie in 1931 uitgesproken, toen de wereldcrisis zich reeds in haar volle zwaarte deed gevoelen en H.M. de Koningin haar zo diep ontroerende Kerst-toespraak hield, vol van echte christelijke gedachten, heeft de Paus de regeringsleiders er op gewezen, dat zij toch allereerst hun toevlucht moesten nemen tot God, omdat zij zelf als zwakke mensen te niettig en te zwak waren, om de dreigende wereldramp. welke de economische crisis inhield, te keren. De wereld is daarom zo ongelukkig, zo zeide toen de Paus, omdat het geloof en de godsdienst aan de wereld ontbreekt. Maar de stem van den Paus werd niet gehoord. In Londen zouden de machtigen dezer aarde de ecomische crisis wel tot een oplossing brengen, maar de ene mislukking was nog groter dan de andere.

In December 1932 heeft de Paus zijn Kerstrede door verschillende zenders laten relayeren, omdat de Paus toen het H. Jaar afkondigde, omdat in 1933 gevierd zou worden het 19e eeuwfeest van Christus dood op aarde, die de verlossing van geheel de mensheid werd.

Ook in die Kerstboodschap wekte de Paus de wereld op om toch werkelijke broederschap en naastenliefde in toepassing te brengen, niet om materiële voordelen, daarvan te kunnen plukken, maar om op die wijze de mensheid in een hogere sfeer te brengen, een sfeer des geestes, zoals de Paus zeide.

In 1933 heeft de H. Vader telkens weer in nieuwe bewoordingen op het zelfde aambeeld gehamerd en een nieuw en krachtig beroep gedaan op de verantwoordelijke staatslieden, om het roer toch om te gooien en een oplossing voor de wereldproblemen te zoeken op de christelijke grondslag, maar ook nu weer bleef men doof voor deze stem.

Maar de Paus versaagt niet. Trouwens ditmaal kon de H. Vader wijzen op de providentie Gods, omdat in deze tijden, nu zovele nieuwe machten schijnen losgebroken tegen Gods rijk, overal zo rijke vruchten geplukt worden van het Verlossingswerk. Inderdaad kan niemand ontkennen, dat de overtuiging, dat God alleen nog redding en uitkomst kan brengen in deze zo totaal ontwrichte wereld, meer en meer doordringt en velen de knieën weer doet buigen voor Hem, van wien alleen alle hulp te verwachten is.

In dit verband gispte Z. H. de Paus de toestanden in Duitsland, waar een nieuw heidendom geproclameerd wordt op een normale, sociale, ja zelfs staatkundige basis.

Tegenover deze heidense machtsvorming boven recht, wees Z. H. de Paus met grote voldoening op het schitterend geslaagde Int. Juristen Congres te Rome, waarbij het verband tussen het kerkelijk en burgerlijk recht werd erkend en herdacht in het feit, dat het de onsterfelijke verdienste van de Kerk is geweest, de wereld een christelijk recht te hebben gegeven. In deze stormachtige tijd, zo ging de H. Vader voort, waarin over een recht van rassen en nationaliteit gesproken wordt, alsof men daarop bijzondere rechten zou kunnen baseren, was dit Int. Juristen Congres van grote betekenis. Het is niet aannemelijk, dat deze woorden op vele leiders in Duitsland, die momenteel nog in een soort machts-urpatie zwelgen, grote indruk zullen maken. Maar die zelfverblinding zal de ondermijning van het staatsgebouw, dat op zulke zwakke grondslagen is gebouwd, geen dag kunnen tegenhouden. Eer het tegendeel. Duidelijk en klaar heeft ook hier de Paus, de wereld de grote waarheden nog voorgehouden en opnieuw aangetoond, hoe zwak en voos elk mensenwerk is, hoe machtig het ogenschijnlijk soms ook lijkt.

Daarom al wil de ongelovige heidense wereld niet luisteren naar den Paus, de feiten maken de geschiedenis en deze zullen eenmaal getuigen, dat in de Kerstboodschappen van dezen groten Paus, de redding der wereld is aangewezen, maar eigenwaan en koppigheid, de leiders weerhielden de weg te volgen, totdat zij eindelijk hun eigen onmacht niet langer konden maskeren achter grote woorden en de ineenstorting onafwendbaar was.

Dan zal de Paus, en met Hem de Kerk triomferen.

Roma mora zegt een oude spreuk. Rome heeft de tijd. De Kerk heeft 19 eeuwen reeds achter zich en nog een eeuwigheid voor zich.

De Raad over de Suppletoire Begroting.

We ontlenen aan de Algemene Beschouwingen:

Aangezien de middelen, waarop gerekend is bij de vaststelling der begroting voor 1935 door de nu aangevraagde credieten zullen worden overschreden, zou men gaarne willen vernemen uit welke middelen het Bestuur de meerdere uitgaven denkt te kunnen bestrijden.

Gaarne zouden de afdelingen vernemen hoe groot de schuld van dit Gebiedsdeel aan Nederland bedroeg op 31 December 1934

Gevraagd werd ook welk percentage van de Inkomstenbelasting 1934|35 reeds ontvangen was per ultimo December 1934 en hoe groot het overeenkomstige percentage was per ultimo December 1933 t.a.v. de Inkomstenbelasting 1933|34.

Aangezien de sommen benodigd voor de aankoop van particuliere terreinen bestemd voor de aanleg van de weg naar Caracasbaai en andere wegen niet begrepen zijn in de door de Raad voor verbetering van deze wegen reeds verleende credieten, werd gevraagd. Welke bedragen voor dit doel benodigd zullen zijn. Vernomen werd, dat bedoelde wegen over particuliere terreinen werden aangelegd, alvorens met de eigenaren omtrent de prijs van de grond overeenstemming was bereikt. Mocht dit inderdaad juist zijn, dan vertrouwen de leden, dat dit in de toekomst als zijnde hoogst onwenselijk en nadelig voor de Lande, nimmer meer zal voorkomen.

Gevraagd werd aan het enig artikel een post toe te voegen, strekkende om onderartikel 40 der begroting 1935 zodanig te verhogen, dat het mogelijk wordt het beambtenkorps der gevangenissen met zoveel te vermeerderen, dat bereikt wordt, dat de beambten minstens eenmaal per twee weken, doch liefst eenmaal per week een vrijen dag ontvangen. Thans genieten deze beambten als regel geen vrije dagen, hetgeen in het algemeen een onjuiste toestand werd geoordeeld. Gaarne zag men de voorstellen van het Bestuur ter zake tegemoet.

Bij de verschillende artikelen.

Werd gevraagd: of een ambtenaar op Aruba woonachtig, ook een standplaatstoelage krijgt, als hij van Aruba naar Curaçao overgeplaatst wordt.

Enkele leden hun waardering uitsprekende over de omstandigheid, dat voorgesteld wordt de subsidie voor de ambachtschool met f 3 500·— te verhogen, deden uitkomen, dat, naar zij vernomen hebben, de school uitgebreid zal moeten worden met een 2de afdeling voor de metaalbewerking, waarom men niet denkt er te komen met deze verhoging. Zij deden daarom het voorstel, behalve de voorgestelde f 3 500.— de ambachtschool nog een subsidie van f. 6000.— toe te kennen.

Gevraagd werd hoe het staat met de aanneming van candidaten voor opleiding in Nederland voor de politie en het loodswezen.

Men betoogde de wenselijkheid, dat bij de algehele herstelling, welke de Breedestraat, Overzijde, dit jaar zal ondergaan, daarin een trottoir wordt aangelegd en dat dan tevens voor behoorlijke afvoer van het water zal worden zorg gedragen. De hoop werd uitgesproken, dat ook de Roodeweg spoedig een trottoir zal krijgen.

Verstaande, dat met de brugklokken bedoeld zijn de wijzerplaten, waarop het ogenblik der brugsluiting wordt aangegeven vroegen de afdelingen of het wel nodig is, dat deze geelectricificeerd worden. Gaarne zouden de afdelingen ook vernemen wat bedoeld wordt met „Neon-stopsignalen“ en of deze ook bepaald nodig zijn.

Gaarnè zou men willen vernemen wat voor een kantoor op St Eustatius bedoeld wordt en of de bouw daarvan bepaald noodzakelijk is en zoo ja, of deze in ieder geval niet voor minder zou kunnen geschieden. Naar de mening van enkele leden zou het bestaande kantoor op St. Eustatius met enige verbeteringen wel kunnen voldoen.

De hoop werd uitgesproken, dat nu het laatste crediet is aangevraagd voor de bouw van het kranzinnigengesticht. Gemeend werd, dat een even doelmatige behuizing met aanzienlijk mindere

Het Collegium Neerlandicum.

Voordat op Curaçao in het jaar 1873 de eerste verordening verscheen „regelende het onderwijs in de kolonie” beantwoordde het openbaar onderwijs hier zeker niet aan de eisen, die ook toen reeds mochten gesteld worden.

In het „Provisioneel reglement op het schoolwezen te Curaçao” was in 1819 het aantal landscholen op vier bepaald, n.l. twee van de eerste rang en twee van de tweede. Ze waren gevestigd in de Willemstad, aan de overzijde der haven en op Pietermaai.

Met de „besturing dezer schoolinrichting” waren belast de „opzieners van 's lands schoolwezen.“ Dit waren twee predikanten, een koopman en een lid van Raad van politie. Zij mochten beschikken over fl. 2000 Hollands courant per jaar, waaruit bestreden zouden worden de kosten van de schoolboeken, de prijzen, de schoolbibliotheek en bijzondere toelagen aan de onderwijzers.

Deze onderwijzers hadden geen tractement, maar moesten leven, van wat aan schoolgeld binnenkwam; terwijl de kinderen van onvermogenden op de landsscholen gratis onderwijs ontvingen.

Men begrijpt dat met een dergelijke financiële regeling geschikte krachten (er waren gelukkig uitzonderingen moeilijk te krijgen waren.

Het schoolprogram was dan ook zeer miniem.

Het hoofdonderwijs op alle vier de landsscholen werd gegeven in lezen, schrijven en rekenen, terwijl op de scholen van de eerste rang, daaraan werden toegevoegd „vreemde en buitenlandsche talen“, alsmede aardrijks- en geschiedkunde, echter met de beperking, voor zoo ver de schoolonderwijzers hiertoe bekwaam zijn.“

Een groot aantal ingezetenen, vooral onder de beter gesitueerden waren en konden ook niet tevreden zijn met een dergelijk onderwijs.

Gelukkig kon echter in de behoefte aan beter onderwijs voorzien worden door particuliere inrichtingen.

In 1819 was bepaald, dat de bestaande particuliere scholen „om gewigtige redenen“ vooralsnog werden toegelaten, doch het aantal van drie niet zouden te boven gaan.

Deze particuliere scholen zijn van zeer groot belang geweest in de onderwijsgeschiedenis van dit gebiedsdeel, en gaarne nemen we de gelegenheid te baat, om althans van een dezer scholen een stuk geschiedenis te kunnen vastleggen.

Deze particuliere school is het Collegium Neerlandicum, dat eerst werd opgericht, nadat in 1865 het nieuwe, „reglement op het beleid der Regeering“ een vervanging van het provisioneel reglement reeds in uitzicht stelde.

In „de Vacature”, nieuws en advertentieblad voor het onderwijs” van 3 en 10 Juli 1934 hebben de twee artikelen gestaan, getiteld: *„De oprichting van de eerste Middelbare school op Curaçao in 1866 en hoe een Rotterdamsch onderwijzer de reis erheen maakte*,

Deze stukken waren ondertekend met J. VAN DEN BOSCH. en bewerkt naar gegevens, welke gevonden werden in rondzendbrieven van genoemde „Rotterdamsche onderwijzer.“

Op deze artikelen, die door den Heer J. Sprockel aan Pater Euwens waren ter hand gesteld, zijn door dezen historicus enkele kanttekeningen gemaakt, met de bedoeling deze in de Amigoe te publiceren. De dood echter, die nog zoveel werk van dezen geleerde onafgedaan maakte, liet hem slechts toe enkele aantekeningen op het papier te zetten.

Met piëteit echter zullen wij nu trachten, dit stuk van onze Curacaose onderwijsgeschiedenis, aan de hand van genoemde gegevens, tot een leesbaar geheel samen te stellen. Wij begrijpen, dat er leemten zijn in deze geschiedenis, maar aanvullingen van personen, die óf door hun ouders óf misschien nog persoonlijk, met dit college bekend zijn, zullen we zeer dankbaar aanvaarden.

Het doel van den schrijver in „de Vacature” is volgens zijn inleiding, om met de herdenking van het drie honderdjarig bestaan van de vereniging Nederland-Curaçao „even te wijzen op de oorzaak van de veelvoudige twisten en harrewarrijen, die vaak in de kolonie tot wrijvingen geleid hebben, en die aanleiding werden, dat o.a. de stichting van de eerste middelbare school met moeilijkheden gepaard ging”.

De Hr. van den Bosch maakt dan een korte recapitulatie van Curaçao's historie, om te komen tot het jaar 1865. Maar daarin is het jaartal 1527 beslist foutief. Curaçao werd ontdekt in het jaar 1499.

Wat hij verder schrijft over „de paradijsweelde“, die hier vroeger heerste, kan ook naar het rijk der fabelen verwezen worden.

Ook al minder gelukkig is de schrijver met zijn vijf regelig overzicht over de geschiedenis 1634—1816 en hij besluit dan met de vermelding van, wat Pater Euwens noemde, het grootste prul, dat over Curaçao verschenen is; het in 1819 geschreven werk van de landsonderwijzer G.G. van Paddenburg.

Van den Bosch schrijft:

„In een door een bewoner van het eiland in 1819 geschreven werk wordt reeds gewezen op de wrijvin-

uitgaven bereikbaar was geweest.
Mededeling van welke verbetering van het leprozengesticht bedoeld is, zal zeer op prijs worden gesteld, met name of daaronder verbetering van de dokterskamer begrepen is.
Gevraagd werd welk crediet aangesproken werd voor de eerste uitgaven voor de verbetering van het vliegveld op Hato en welk bedrag daarvoor in totaal besteed werd, zomede hoeveel het vliegveld op Hato nu van den beginne af in totaal heeft gekost.
Enkele leden maakten de opmerking, dat het hun is opgevallen, dat nu juist in den goedkopen tijd het verpleeggeld voor het Leprozengesticht niet toegekend is geworden.

Algemeen Overzicht.

Een der meest geslepen en invloedrijke diplomaten in de Europese politiek is ongetwijfeld de Tjechische minister van Buitenlandse Zaken, dr. Benesj, die een der oudste ministers van Buitenlandse Zaken in Europa is. Oud althans in de zin van het aantal dienstjaren. Op 27 September 1921 werd hij benoemd tot minister van Buitenlandse Zaken en in Maart a.s. viert hij dus reeds zijn koperen jubileum als minister van Buitenlandse Zaken, wat in de diplomatie wel een zeer zeldzaam jubileum is.
Men mag dan ook gerust aannemen, dat deze minister een kenner is van de internationale verhoudingen als geen ander en zijn mening dus zeer veel gezag heeft.
In de Prager Presse heeft minister Benesj nu een politiek overzicht geschreven, waarin hij een aantal zeer belangrijke opmerkingen heeft gemaakt over de momentele verhoudingen in de internationale Europese politiek.
Zo merkte de minister op, dat ondanks de moeilijkheden, waarin de wereld nog steeds verkeert, men zonder zich aan overdreven optimisme schuldig te maken, men de hoop mag koesteren, dat Europa de grote en zeer gevaarlijke schokken, die het sinds Duitslands uittreden uit de Volkenbond in October 1933 heeft doorstaan, in te boven gekomen en thans het ergste voorbij is. Op een geleidelijke verbetering in de internationale toestand mag volgens Benesj thans ernstig gerekend worden. Terwijl z.i. ook in de economische perspectieven wat meer licht komt en hij concludeert, dat thans en ge moed tot verdere arbeid voor de vrede en veiligheid, geen ongemotiveerde eis is. Dit betekent echter niet, zo gaat hij voort, dat ik de grote verliezen op dit gebied van het afgelopen jaar wil verbloemen.
Het afgelopen jaar heeft niet alleen de gevolgen der economische crisis getoond, doch ook de wereld met ernstige politieke zorg en gebeurtenissen vervuld. Het zou vergeefs zijn, de mislukking der Ontwapeningsconferentie en de werkelijkheid, die door het doelbewuste en systematische streven van Duitsland om zonder rekening te houden met de verdragen, de gelijkgerechtigdheid ten aanzien der bewapening te verkrijgen, is ontstaan, te willen ontkennen. Dit feit is een der voornaamste factoren van de onveiligheid, die zo markant is voor de Europese politieke ontwapening in 1934 en de zorg tot garantie van de veiligheid door eigen kracht in de meeste Europese staten op de voorgrond plaatst. Daarbij komt de onveiligheid en het wantrouwen die het gevolg zijn van de destructieve politiek die in de midden-Europese gebieden door verschillende vormen en methoden van het revisionisme tot uiting komen. De problematiek der Oostenrijkse kwestie en de voortdurende moeilijkheden in de betrekkingen van Hongarije met zijn naburen, vinden hierin hun oorzaak. De moord op den Zuid Slavischen koning en den Fransen minister van buitenlandse zaken, karakteriseren, hoe gevaarlijk deze politiek is. Doch juist door deze daad is het geweten van een groot deel van Europa opgeschrikt, wat geleid heeft tot nieuwe aaneensluitingen en versterking van factoren ten gunste van de vrede.
De consolidatie van deze positieve krachten, de uitbreiding en versterking van het vredesfront, de toeneming van zijn politieke betekenis, dat is het belangrijkste actief der Europese politiek, dat voor het komende jaar moed en vertrouwen geeft om verder te werken.
Benesj herinnert dan aan de eenheid en vredes-activiteit van de Kleine Entente en de samenwerking, die tot stand kwam met de Balken-Entente, terwijl hij ook vertrouwen uitspreekt in de derde regionale entente, die tot stand kwam n.l. de Entente der Baltische staten. Deze drie groeperingen in verschillende Europese gebieden streven in wezen hetzelfde doel n.l. beveiliging van hun onafhankelijkheid en de ontwikkeling der nieuwe Europese middelmatige en kleine staten, waardoor zij in de Europese politiek een belangrijke verschijning worden. Dit alles krijgt vooral betekenis, wanneer men in het oog houdt, dat de vredes-politiek, die deze drie ententes volgen, hun vredebasis vinden in de politieke krachten die in het Westen vertegenwoordigd worden door Frankrijk en in het Oosten sedert, enige maanden door de Sovjet-Unie. Door de coördinatie en concentratie van de politiek van deze beide grote mogendheden onstaat een element van rust, dat zich verzet tegen allerlei problematische revisionistische en omwentelende experimenten en de voorwaarden voor vreedzaam politieke culturele en economische samenwerking schept. Dit vredesfront is tegen geen enkele staat gericht, doch door integendeel pogingen door middel van het Oostpact ook Polen en Duitsland in zich te verenigingen en is thans, bezig tot samenwerking te komen met Italië, dat door zijn anti revisionistische belangen in Oostenrijk op dezelfde weg is als Frankrijk. Tenslotte meent Benesj in de oplossing door de Volkenbond van het Saarprobleem en de Zuid Slavische aanklacht tegen Hongarije, een teken te mogen zien, dat de Volkenbondsorganisatie ook in de toekomst in staat zal zijn de voornaamste gevaren, die de vrede zouden kunnen bedreigen, uit de weg te ruimen.
Tot zover Dr. Benesj.
Geheel objectief is natuurlijk deze staatsman, de vriend van Frankrijk en de vijand van Hongarije niet.
Maar met terzijdestelling van deze subjectiviteit zijn deze verklaringen toch wel belangrijk.

BERICHTEN.

Uitreiking onderscheiding.
Woensdagavond is door de consul van Venezuela aan zijn Excellentie Gouverneur van Slobbe het onderscheidingsteken uitgereikt van Grootofficier in de Orde van Simon Bolivar, hem het vorige jaar door de regering van Venezuela geschonken.

Hertog van Kent op Curaçao.
Op het touristenschip Duchess of Richmond wat 8 Febr. Curaçao zal aandoen, zullen op 25 Januari te Southampton inschepen de Hertog en Hertogin van Kent, vóór hun huwelijk Prins George van Engeland en Prinses Marina van Griekenland.

Bezoek oorlogsschepen.
Van 6—11 Februari wordt hier verwacht het Engelse oorlogsschip Danae.
Van 21—26 Februari de Franse kruiser Jeanne d'Arc.

Toeristenschip.
Zaterdag 2 Febr. wordt hier verwacht het Nederlandse Touristenschip Statendam van de N.A.S.M.

Met de Costa Rica.
Met het ss. Costa Rica worden nog hier verwacht de Luit. ter zee 2e klas W. J. Kruys, voor de Johan Maurits.
En voor de Petroleum Maatschappij de rechtskundige adviseur Mr. Sandkuyl.
Mr. Sandkuyl is voor hier geen onbekende meer. Ook de Hr. J. Rustige, hoofd van de school op Emmastad keert met dit schip van zijn verlof weer terug.
We vernamen nog dat bij de C.P.I.M. ook nog een andere rechtskundige adviseur wordt verwacht n.l. Mr. Polak.

ss. Evangeline.
Gisteren was hier het touristenschip Evangeline met 156 touristen aan boord.

Uitvoering St. Thomaskring.
Zondag 3 Februari des avonds 8 uur zal de St. Thomaskring in het Theater Brion een uitvoering geven van het blijspel Klaproos. Kaarten komen deze week in de verkoop.

Goede reis.
4 Febr. vertrekt naar New York voor dienstreis de Gouvernements accountant de Hr. Jansen.

Adjudant Fens.
Met het s.s. Bennekom kwam Donderdagmorgen op Curaçao de 1e Luitenant Adjudant de Hr. J. Fens. Maandag zal de Hr. Fens weer in dienst treden en de 2e Luit. ter zee Bosch zijn diensten hervatten op de Johan Maurits.

Verbetering Brionplein.
Deze week heeft de Gouvernements baggermachine de laatste resten van d salon Brion opgeruimd en het water daar grondig gereinigd. Wanneer men nu ook nog opruiming maakt met de daar aan deze zijde van het water staande gebouwtjes, zal het Brionplein zeer veel zijn verbeterd.

Hoge gasten.
Volgens La Prensa zijn hier met de ss. Evangeline aangekomen de Generaal van het Amerikaanse leger Maurice R. Smith, met echtgenote en kinderen. Met het ss. Costa Rica zal het hoge gezelschap weer vertrekken.

De politie in de Snip.
Woensdag hebben verschillende agenten met hun echtgenoten een tocht gemaakt met de Snip.

De Vestvangen verloren?
Wij lezen in de Surinaamse bladen: Alle pogingen om de Vestvangen, die op 10 December op de Noordkust van Trinidad gestrand is, te lichten, zijn totdusverre mislukt.

Nieuwe Politiechef.
Met de Costa Rica wordt hier verwacht de eerste Luitenant van het Nederlandse leger J. Diekman ter vervanging van Kapitein Molenbrugge die de volgende maand via het Panamakanaal naar Nederl. Oost Indië zal vertrekken.

Pater Meussen.
Na een gelukkig korte ongesteldheid heeft Pater Meussen het hospitaal weer verlaten.

Van de Bovenwinden.
Met het ss. Baralt keert Dinsdag a.s. Mgr. Verriet in gezelschap van Pater Wahlen weer van de Bovenwinden terug.

Loterij Ambachtschool.
De trekking van de loterij georganiseerd bij de tentoonstelling van de Ambachtschool zal plaats vinden op Dinsdag 29 Januari des morgens om 8 uur in de zaal van de Koloniale raad.

Zondagrust, premie en boete.
De Curaçaosche Volkskrant bevatte deze week een zeer ernstig woord over bovenstaand onderwerp aan het adres van de C.P.I.M. Reeds enkele weken geleden waren hieromtrent ook bij de Missie ernstige klachten ingekomen, die reeds stappen gedaan heeft om in de Zondagsrust een verbetering te krijgen.

Clearing.
De Curaçaosche Courant van Vrijdag 18 Januari bevat de tarieven van kosten voor de uitbetaling van schuldvorderingen van Duitsland. Turkije en Chili.

De Valverda.
Het Britse tankschip Valverda, dat van Curaçao op weg was naar Hamburg met een lading olie, heeft op Maandag 1425 mijlen ten Oosten van de Bahamas een zware brand gekregen in de machinekamers. Op de S.O.S. seinen zijn een zestal schepen, waaronder de Costa Rica die op 300 mijlen afstand was, naar het brandende schip gevaren.
De Britse kruiser Frobisher was te middernacht bij het schip en nam het op sleeptouw. De brand was toen bedwongen. De derde machinist is alleen van de 40 man bemanning omgekomen.

Veranderde tijdtafel Curaçao-Maracaibo lijn.
Van de K.N.S.M. ontvingen we een tweede tijdtafel van genoemde lijn voor de maanden Januari-Maart 1935 met enkele veranderingen, noodzakelijk wegens de verandering van de vloed op de barra van Maracaibo.

Welkom.
Met het ss. Costa Rica worden Zondag hier verwacht de Heer M. Desertine met gezin.

Verdronken.
Maandag morgen iets over zeven, werd het aangespoelde lijk van den jongenman. die verleden Vrijdag van boord van het zeilschip „Conformidad" gevallen was, in de buurt van de Rifbrug gevonden.
Het werd direct in een kist gedaan en naar het kerkhof gebracht.

Vechtpartij.
Zaterdagavond tegen half tien had er in de nabijheid van het koffiehuis „Onze Vlag" te „Quinta Eleonora" een twistgesprek tussen twee personen plaats waarbij men tot handtastelijkheden kwam met gevolg dat de ene de andere een dodelijke steek toebracht.
De gewonde J. Seinchi werd direct naar het Hospitaal St. Elisabeth gebracht, terwijl de dader in verzekerde bewaring genomen werd.
De toestand van den gewonde is thans redelijk wel.

De opening van de Luchtlijn Curaçao—Aruba der K.L.M.
Zoals wij reeds eerder hebben gemeld, vond Zaterdag de opening van de geregelde luchtlijn Curaçao—Aruba der Koninklijke Luchtvaart Maatschappij plaats. Gezien de vele feestelijkheden die zich reeds hadden afgespeeld ter gelegenheid van de aankomst van de SNIP, had de K.L.M. er de voorkeur aan gegeven, dat deze voor het gebiedsdeel Curaçao zo belangrijke gebeurtenis, in alle eenvoud zou geschieden.
In plaats van op de gewone tijd, vertrok het vliegtuig met de officieele genodigden te 9 u 30 v.m. In de SNIP hadden als passagiers plaats genomen Zijne Excellentie de Gouverneur met zijn adjudant, de Administrateur van Financiën, de heer van der Drift, de Directeur der Openbare Werken, de Heer Ten Brink, de Directeur der C.P.I.M., de heer van Nijmegen Schonegevel, de heer Charles Maduro, de heer Kiës, benevens de vertegenwoordiger der K.L.M. de heer Bouman. Na zich nog even boven Willemstad te hebben vertoond, verdween de SNIP in Westelijke richting.
Na een vlucht langs de Noordkust van Aruba en na enkele malen boven Oranjestad te hebben gecirkeld, landde de SNIP te 10 u 15 vlot op het tijdelijke landingsterrein bij Savoneta.
Nadat het gezelschap was uitgestapt en door de plaatselijke autoriteiten was begroet, nam Zijne Excellentie de Gouverneur het woord en schetste in enkele kernachtige zinnen de grote betekenis van de geregelde luchtverbinding van Curaçao met Aruba door de K.L.M. Zijne Excelentie wenste de K.L.M. veel succes met dit begin en hoopte dat deze eerste verbinding spoedig door meerdere zou worden gevolgd. Direct daarna begaf de Gouverneur zich met enkele heren naar het in aanleg zijnde landingsterrein bij Oranjestad.
Te 11 u 30 werd de terugtocht aanvaard. Behalve de hierboven genoemde autoriteiten bevonden zich thans aan boord de heer Gezaghebber van Aruba, de heren Lloyd G. Smith en G. Davidson, respectievelijke directeuren der Lago Oil Company en de Arend Petroleum Mij op Aruba, en de heer John G. Eman, agent der K.L.M. op Aruba. Circa 40 minuten na het vertrek landde de SNIP weer op Hato, alwaar Zijne Excellentie afscheid nam van het gezelschap.
De andere passagiers begaven zich daarna naar het ss. „Statendam", waar de K.L.M. deze heren, benevens hunne dames voor een lunch had uitgenodigd. Aan deze lunch zaten mede de heer en mevrouw Menge en de heer van Dam als vertegenwoordigers der H.A.L. en de gezagvoerder en 1ste officier van dit fraaie schip.
De heer Bouman heette de aanwezigen welkom en dankte in het bijzonder hen, die aan de K.L.M. het vertrouwen hadden geschonken deze eerste vlucht Curaçao—Aruba en v.v. mee te maken. De vlucht van de SNIP naar West Indië is van belangrijk feit, hetwelk dank zij een zorgvuldige voorbereiding en de bekwaamheid van de bemanning, tot een groot succes is geworden.
Vandaag is er wederom een stap gedaan in de ontwikkeling van de K.L.M., technisch veel minder moeilijk dan de grote vlucht Amsterdam—Curaçao, maar economisch gesproken is er wel enige reden tot bezorgdheid geweest. De heer Bouman is echter bij zijn voorbereidingen optimistisch geworden en hij verwacht een goede toekomst van deze eerste luchtverbinding, die naar hij hoopt, belangrijk moge bijdragen tot de voorspoed van het gebiedsdeel Curaçao.
Als vertegenwoordiger van Zijne Excellentie de Gouverneur voerde de Procureur-generaal, de heer Jas het woord. Hij dankte de K.L.M. in de eerste plaats voor de mooie vlucht den Gouverneur aangeboden en namens de andere aanwezigen, voor de uitnodiging om de lunch op de Statendam te gebruiken. Hij wenste de K.L.M. zeer veel succes met deze eerste geregelde dienst in West Indië, waardoor ook voor Curaçao heden een nieuw stadium is ingetreden.
Met het vliegtuig van 4.00 n.m. vertrokken de vier genodigden weer naar Aruba, terwijl zich ook een vijftal passagiers inscheepten. Toen de SNIP te 5.45 terugkeerde, bleken niet minder dan elf passagiers reeds van de gelegenheid om Curaçao in weinig meer dan een half uur te bereiken, gebruik hadden gemaakt. Voorzeker een mooi resultaat voor de eerste dag!

De rondvlucht der K.L.M.
Verleden Zaterdag en Zondag maakten (behalve de genodigde autoriteiten) 200 bewoners van Curaçao een rondvlucht met de SNIP boven het eiland. Waren er aanvankelijk nog wel enkelen die eenigszins huiverig waren, om zich in de lucht te begeven, na elke landing hoorde men slechts enthousiaste en bewonderende uitroepen.
Jongstleden Zondag waren er niet minder dan 180 deelnemers aan de rondvluchten. Bovendien heeft de K.L.M. de gezagvoerder en officieren van het ss. „Stuyvesant", welk schip, naar men weet, een groot aandeel heeft gehad in het welslagen van de overtocht van de SNIP, in de gelegenheid gesteld een rondvlucht boven Curaçao mede te maken.

De vlucht naar Trinidad van de K.L.M.
De K.L.M. deelt mede, dat alle beschikbare plaatsen voor de speciale vlucht naar Trinidad van 30 Januari vlucht naar Trinidad van 30 Januari tot 1 Februari zijn uitverkocht. Met naar Trinidad mee te geven tegen ƒ 0.35 per 10 gram.

R. K. Woningbouw.
Naar we vernemen zijn de plannen van de Cur. R. K. Volksbond tot het oprichten van een woningbouwvereniging in een zeer ver gevorderd stadium. De bedoeling dezer bouwvereniging is van dien aard, dat na een bepaald aantal jaren, de huizen eigendom worden van de bewoners. Men is thans gelukkig zover, door bijzondere steun van het Gouvernement.

De intertype op de drukkerij van het Vicariaat.
Le journal c'est un Monsieur. De krant is een Mijnheer: zo heet het in de journalistiek.
En dus niet alleen naar inhoud, maar ook naar vorm behoort een krant er dus netjes uit te zien. Maar vandaag verschijnt de krant in een costuum, waarvan de broek niet bij de jas hoort.
We zullen echter ons best doen om te zorgen dat zo spoedig mogelijk het hele pakje nieuw is; maar de redactie is verplicht met vele factoren rekening te houden.
We hopen intussen, dat de kennismaking met het nieuwe gedeelte, de lezers bevallen zal.

R. K. Studieclub.
Vrijdag a.s. des avonds 8 uur zal in het St. Thomascollege een cursusavond Apologie gegeven worden.

De wereld in Vogelvlucht.
Overgenomen uit Boletin Commercial en Cur. Volkskrant.

De handelsbalans van Duitsland is van 667 000 000 Mk in 1933 gezakt tot 285.000 000 Mk in 1934.
Zondag werden er duizenden strooibiljetten door royalisten in Weenen verspreid. De text bestond uit de twee woorden: „Heil Otto".
De bewijzen tegen Hauptmann de ontvoerder van het kind van Lindbergh, worden, tijdens het verhoor met den dag sterker.
Aan de Chinese Muur is een ernstig samentreffen geweest tussen Chinese en Japanese troepen.
In Tampico hebben meer dan 20.000 werklieden het werk neergelegd in sympathie met de stakers van de „Arend" olie maatschappij. Slechts op de bakkerijen, apotheken en in het electrisch lichtbedrijf wordt er gewerkt. Volkomen orde heerst overal.
Sinds eind December is het in de petroleum industrie in Mexico erg onrustig.

Uit Nederland.
De handelsbesprekingen met de Vereenigde Staten van Amerika zijn tot April uitgesteld.
Het oudkamerlid Braat heeft zich aangesloten bij de N.S.B. waarom hij de Prov. Staten candidatuur der Plattelandspartij niet aanvaardt.
Burgemeester de Vlugt is naar Sovjet Rusland voor een studiereis vertrokken. Naar wordt vernomen houdt deze reis mede verband met eventuele Russische opdrachten aan Nederlands scheepsbouw, waarvan burgemeester de Vlugt pres-commissaris is.
De legeraviateur luitenant-vlieger Wittert van Hoogland bereikte bij zijn poging om het hoogterecord te verbeteren een hoogte van 11 300 meter, en verbeterde hiermede het Nederlandse record. Hij was om 11,45 uur opgestegen en om 12,53 uur geland.
Er heerst een grote levendigheid in de Nederlandse olie industrie tengevolge van de grote bestellingen van de Verenigde Staten, waar een aanzienlijk tekort aan olievetten dreigt. Op deze grond kunnen voorverkopen aangenomen worden. De drukte zal geruimen tijd aanhouden. Als een gevolg zijn de binnenlandse prijzen opgelopen.
Ingediend is een wetsontwerp tot tolheffing op de grote rivierbruggen.
Voorlopig kamerverslag Indische begroting: Critiek werd uitgeoefend op het beleid van de landvoogd. De economische toestand wordt zorgelijk geacht. Verscheidene leden waren tegen scherpe bezuiniging. Er heerste teleurstelling over het resultaat van de onderhandelingen met Japan. De opheffing van het college van gedelegeerden werd voorgesteld.
Het senaatsafdeelingsverslag van de Suriname begroting vermeldt, dat het algemeen oordeel is, dat thans de betreffende bestuursverschuiving de mogelijkheidsgrens bereikt heeft. Zeer velen achten het denkbeeld voor administratieve samenvoeging van Suriname en Curçao niet de aandacht waard. Verscheidenen meenden dat de hervatting van de aanvoer van Javaanse emigranten wenselijk is. Verscheidenen vroegen overlegging van de tekst van het Saccovonnis
De toestand van de Nuntius Schioppa die erg ziek was, is iets beter, hetgeen echter niet op een algeheel herstel wijst
Plesman deelde mede dat 9 Douglas-machines op de Indië-route zullen komen en vermoedelijk later door verbeterde en versnelde Fokker F 36's vervangen zullen worden welke meer laadvermogen hebben.
De regering overweegt de stopzetting van de inpoldering van de Noord-Oostelijke polder waarvoor op de be-

---

gen, die geleidelijk ontstonden tusschen de uit Nederland gekomen, meest in staatsdienst zijnden en de op Curaçao geborenen, zoowel uit Indiaansche ouders als uit de achtergebleven Spanjaarden, Portugeezen, Britten en Franschen en de Zuid-Amerika overgekomen Venezuelanen.
„Dit wetende moet men de energie bewonderen van enkele voornaamste inwoners van Willemstad die omstreeks 1865 het initiatief namen tot stichting van een middelbare school.
„In dat jaar bestonden er op Curacao 3 openbare en 16 katholieke lagere scholen, welke laatste bijna alleen door de inlandsche bevolking werden bezocht. De omstandigheid, dat les in de moderne en oude talen, wiskunde enz. na het doorloopen van de lagere school niet anders kon worden verkregen dan door huisonderwijs en afzonderlijke leeraren voor elk der vakken of door uitzending naar kostscholen in Amerika, Frankrijk of Holland was aanleiding, dat een commissie bestaande uit de waarnemend Procureur Generaal, den Procureur, een lid van den Kolonialen Raad, een koopman en een predikant overging tot oprichting van een vereeniging, genaamd Collegium Neerlandicum en ten doel hebbend de stichting van een Middelbare school.
„In betrekkelijk korten tijd werd het benoodigde kapitaal in renteloze aandeelen bijeengebracht en kon een gebouw worden aangekocht, dat zich voor schoolbouw leende. Het was gelegen op Scharloo tegenover Pietermaai en daarvan door een breed water gescheiden met een flink terrein er omheen omgeven door een hooge muur met poorten.
„Inmiddels werd in de Hollandsche bladen een oproep geplaatst voor een Directeur van deze school en verdere onderwijskrachten.
„Als resultaat van deze oproep en na eenig heen en weer geschrijf, werd een Rotterdamsche onderwijzer, die behalve de hoofdakte, ook nog de akten Fransch, Duitsch en Engelsch bezat, bereid gevonden, voorloopig voor den tijd van vijf jaren de nieuwe functie te aanvaarden."
v.d. Bosch stelt in bovenstaande regels 3 openbare scholen tegenover 16 *katholieke* lagere scholen. Onder deze laatsten zullen toch niet gerekend zijn de bekende particuliere scholen, die Curaçao in die dagen kende?
En toch kunnen we moeilijk begrijpen, dat de Rotterdamse onderwijzer, deze in zijn omzendbrieven niet zou vermeld hebben.
Want juist tegenover het nieuwe Collegium Neerlandicum traden deze scholen met de namen „Vargas" „Huyke" en „Brouwer" naar voren.
Uit de „Curacaosche Courant" van het jaar 1866 krijgt men onwillekeurig de indruk, dat genoemde scholen erg bang waren voor het nieuwe college, wat binnenkort het aantal cholen weer met een zou vermeerderen.
In 1865 was dan de vereniging Collegium Neerlandicum opgericht, met de bedoeling een middelbare school te stichten.
Oprichters waren volgens gegevens die van den Bosch ons schriftelijk toestuurde: De Procureur Mr. M. C. Römer, de Procureur van de Koloniale Raad J. W. Heldewier Vignon en J. A. Jones, de griffier van de Rechtbank en wnd. Proc. Gen. Mr. Sol C. Henriquez en Ds. J. G. Simons, predikant. Wij veroorloven hieraan nog te moeten toevoegen: Dr. Ferguson, Dr. Royer, en Mathias Daal, en de latere Gouverneur de Rouville.
In het begin van het jaar 1866 schijnt Ds. Simons te hebben willen bedanken als lid van het bestuur; want in de Cur. Courant van 27 Jan. lezen we een advertentie, dat de aandeelhouders worden opgeroepen tot een vergadering ter verkiezing van een nieuw lid van het bestuur in plaats van genoemde Dnè.
In het blad van 10 Febr. echter deelde de secretaris M. C. Römer mede, dat genoemde kiesvergadering niet zal doorgaan.
De stichting van de nieuwe school nam intussen vastere vormen aan, zodat op 11 Aug. kon worden medegedeeld, dat vermoedelijk tegen half September het college zou worden geopend, en ouders enz. verzocht werden, opgave te doen voor plaatsing hunner kinderen bij James A. Jones.
Nu begonnen de andere colleges ernstige concurrentie te vrezen.
In het collegio Vargas, waarop 11 Juli L. M. Diaz de directie had overgenomen van C. Acosta had bij die gelegenheid reeds het leerprogramma met leraren bekend gemaakt, maar daarop op 25 Aug. nog weer eens zijn program, wat uitgebreider, en noemde het aantal leerlingen 72, waarvan de helft ongeveer intern was.
Rechtstreeks tegen het Neerlandicum werd opgetreden door de katholieke onderwijzer B. J. H. Huyke, die een groot ingezonden stuk plaatste in de Cur. Courant van 8 Sept., waarin hij opkomt tegen een zinsnede uit de prospectus van het Coll. Neerl., „waarin men deed uitkomen, alsof op eene of meer alhier bestaande scholen veel beloofd en weinig nagekomen wordt".
Dit kan niet doelen op het College Vargas, zegt Huyke, dus slaat het op mij, daar alleen Vargas en ik prospectussen hebben uitgegeven. Verders geeft Huyke dan de reden aan, waarom zijn school, die toen reeds 21 jaar bestond, is achteruitgegaan; n.l. door ziekte.
Daarbij zegt Huyke, dreigt nu nog de concurrentie, „evenals in 1850 bij de oprichting van de school der maatschappij en in 1857 bij de aankomst van den Heer Brouwer uit Suriname."
Met een „Seitenhieb" plaatst Huyke het nieuwe college onder „de door revolutiën in het leven geroepen inrichtingen" en waarschuwt de ouders tegen „het schijnbaar schoone en uitlokkende van de *vele*, zeer *vele* tus van beloften, voorkomende in de prospechet collegium Neerlandicum, maar waarvan de nakoming nog ver in het verschiet ligt".
Ook de school van Brouwer meende, in deze dagen de aandacht nog eens te moeten vragen en zo vinden we in de Cur. Courant van 27 Oct. een advertentie van A. Brouwer, waarin hij mededeelt, dat zijn onderwijsinrichting tegen 1 Jan 1867 ook wordt opengesteld voor meisjes. Het schoolgeld zal bedragen fl. 5- per maand voor enkel Hollands onderricht; voor het leren van twee of meer talen is de prijs fl. 8—.
Intussen was het nieuwe hoofd van het collegium Neerlandicum op Curaçao aangekomen.
In dezelfde courant van 27 Oct. lezen we dat op 25 October met de *Curaçao packet* (Kapit. de Ruyter) van Amsterdam via St. Thomas is aangekomen de Heer P. Maronier met echtgenote en twee kinderen, alsmede de Heren E. Bolink en Y. Baanstra.
Op 29 Juli was dit schip van Texel vertrokken. Het was dus een reis van 88 dagen.

Wordt vervolgd.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai.

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: HH. Missen 6. 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
HH. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: HH. Missen 6. 6½ uur.

Parochiek rk San Mateo:

's Zaterdags:
HH. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: HH. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de HH. Missen en iederen avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na der middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½

---

groting 1935 2 millioen gulden werd uitgetrokken. Het standpunt van de regering zal uiteengezet worden in een antwoord-memorie bij de begroting van het Zuiderzeefonds.

Ingediend werd een wetsontwerp tot oprichting van een Nederlandse omroepszender met een maatschappij van gemengd bedrijf met 60% aandelen voor de staat en 40% aandelen voor de omroepsorganisaties.

Bezoek Amerikaans Eskader.

Donderdagmorgen om ongeveer 8 uur kwamen hier de mijnenvegers Gannet en Feal, behorende tot de Birdklasse van de Amerikaanse Marine, welke bestaat uit 43 schepen, tenders genaamd.

Het waren maar kleine bootjes, groot 900 ton met twee kanonnen bewapend en een snelheid van 14 knopen per uur.

Zij namen plaats in het Schottegat de een rechts de andere links van de Annabaai, en waren de gehele morgen druk met de inspectie van de boeien, waaraan de 24 vliegtuigen gemeerd zouden worden.

Tegen 1 uur zagen we rond op de heuvels van het Schottegat heel wat belangstellenden, die steeds meer aangroeiden, die het neerdalen van de watervliegtuigen wilden aanschouwen.

Even half 2 kwamen de eerste 9 vliegtuigen in zicht, allen van eenzelfde type. Het scheen eerst wel of ze net eiland wilden voorbijvliegen, en een heel eind Oostwaarts keerden ze Zuidelijk weer naar de haven terug, waarbij ze zich in 3 maal drie vliegtuigen verdeelden. De eerste drie maakten nu aanstalten om te dalen, vlogen ter verkenning boven het Schottegat en kwamen achtereen volgens over Parera in het water neer

Binnen een half uur waren er 9 geland waarop spoedig een nieuw eskader van 6 vliegtuigen uit het Westen kwam. Weer een ander type. Deze daalden neer in de richting Zuid-Noord ten Oosten van het fort Nassau juist achter de boeg van de Johan Maurits van Nassau. Deze groep lag nog niet in het Schottegat of het derde deel van het eskader 9 vliegtuigen van een derde type vulden weer de lucht met hun geweldig ronken en daalden ook op dezelfde plaats als hun 6 voorgangers. Om drie uur lag de laatste machine in de Curaçaose wateren.

Heel wat publiek heeft van deze sportieve middag genoten.

Alle vliegtuigen waren voorzien van 2 motoren en hadden 4 à 5 man aan boord.

In de namiddag kwam de derde mijnenlegger Lapwing.

Naar we vernamen hebben deze drie schepen nog dienst gedaan in de wereldoorlog aan de Engelse kusten.

Gisterenmiddag 6 uur kwam het moederschip, het admiraalschip Wright, onder commando van vice-admiraal A. W. Johnson. Dit schip met een waterverplaatsing van 1500 ton heeft een bewapening van 28 kanonnen en heeft een snelheid van 15 knopen. Heden vertrekt dit schip naar Trinidad om daar Maandag de vliegtuigen op te wachten.

Curaçao zal nog enkele dagen van deze militaire vliegtuigen kunnen genieten, want vandaag vertrekken de vliegtuigen naar Maracaibo om vanavond weer op Curaçao terug te keren. Maandag vertrekken de vliegtuigen weer naar Trinidad en ook de tenders zullen dien dag weer vertrekken. Onze beste wensen voor de U.S.Navy in de dagen op Curaçao en op de verdere reizen.

SS. „Costa Rica".

Passagiers die zich ingescheept hebben op bovengenoemd stoomschip van Europa met bestemming Curaçao:

J. v. d. Laan, J. M. Lablans, A. Brouwers, J. v. d. Ent, D. Groeneveld, W. Heilig, H. J. Herwig, J. Horstman, B. J. C. Jurgens, K. Kok, A. Kroon, P. Lighaan, G. A. Plomp, W. Post, B. v. Rees, J. v. d. Rhee, L. Romijn, L. C. Smits, C. J. Stolk, P. M. Verduyn, T. Holleman, J. P. v. Zanten, A. Paterstuk, G. v. d. Eijkel, L. J. v. d. Wurff, A. J. Beking, S. Gastman, P. Gastman, J. Gastman, A. W. J. M. Desertine, W. J. P. M. Desertine, J. B. M. P. Desertine, V. M. M. Desertine, M. F. M. Desertine, J. M. Diekmann, M. J. Diekmann, H. J. A. E. Diekmann, W. J. Kruys, L. E. v. d. Most v. Spijk, J. Polak, A. J. Moen, J. Rustige, N. T. Rustige, L. R. G. Rustige, N. T. Rustige, A. C. Sandkuyl, A. Bakker, P. de Bruyn, C. T. Caljouw, J. Caljouw, D. F. v. Esveld, G. v. d. Goot, J. C. Herrera, M. G. Hesper, A. G. Hesper, A. v. Waveren, L. Godding, M. G. Godding, M. N. Godding, D. A. Godding, J. M. Godding, M. C. de Ruyter, S. B. Young, R. B. Napier, E. Gabbey M. Pethurst and 2 children.

Nieuwe piloten K.L.M.

Wij lezen onder de telegrammen het volgende bericht:

De K.L.M. zendt twee bestuurders uit ten behoeve van de luchtlijn in West-Indië en wel de heren Dil en Verhoeven.

Eenvormigheid op wisseltarieven en orderbriefjes.

We lezen in de telegrammen:

In Nederland werd een wetsontwerp ingediend tot toepasselijkverklaring op Nederlands Indie, Suriname en Curaçao tot invoering van een eenvormige wet op wisseltarieven en orderbriefjes.

Het lijkt een sprookje.

Te Berlijn is begin December het congres van de International Air Traffic Association, onder presidium van de Duitsche Luft Hansa, geëindigd.

De K.L.M. was daar natuurlijk ook vertegenwoordigd en kreeg een leeuwenaandeel in de uitbreiding, die het Europeese vliegnet in de komende zomer zal ondergaan.

1. De dienst van Amsterdam op Londen wordt dagelijks zesmaal gevlogen — vice versa. Nederland vijfmaal — de Hansa eenmaal.

2. Naar en van Parijs viermaal daags — Nederland drie en de Air France eenmaal.

3. Wordt geopend een doorgaande dienst in samenwerking met de Spaanse maatschappij via Parijs naar Madrid, zodat men in de middag van Schiphol vertrokken, reeds dienzelfden avond om acht uur in Madrid zit.

Terugkomende van Madrid heeft men aansluiting op Malmo.

4. Een nieuwe lijn, die de reizigers via Marseille brengt naar Tunis.

5. Eveneens een nieuwe lijn van Amsterdam via Frankfort naar Milaan.

6. Een doorgaande verbinding van Amsterdam — Rotterdam — Halle — Weenen — Boeda-Pest.

Er is nauwe samenwerking tussen de verschillende luchtvaart-maatschappijen, maar opvallend is ook nu weder, welk een grote rol het kleine Nederland in het luchtverkeer speelt.

De tragiek van den ex-bagnard...

De Surinamer schrijft:

Ulmo, de gewezen Franse zeeofficier, die wegens uitlevering van maritieme gegevens werd veroordeeld tot verbanning en tientallen jaren in Cayenne doorbracht, is verleden jaar, gelijk bekend, als vrij man teruggekeerd naar Frankrijk.

Thans wordt gemeld, dat hij terugkeert naar Cayenne.

Ontgroeid aan de moderne maatschappij, voelt hij zich daarin misplaatst en lijdt onder heimwee naar de primitieve, ruige toestanden in Cayenne, waar hij in vergetelheid zijn dagen kon slijten, mediterend over het leven en de mensen, die hij in ander licht heeft leeren zien in de trage jaren, welke hij doorbracht onder het uitvaagsel der uitgeworpenen.

Ulmo keert terug...

Naar zijn vroegere eenzaamheid...

Voor hem heeft het leven, zooals de moderne mens dat ziet, afgedaan.

Bridge en zijn gevolgen.

Bridge is in de mode. Het is al bridge, wat de klok luidt. Morgen-bridge-partijtjes... middag-bridge-partijtjes... avond-bridge-partijtjes... bridge-drivers... Bridge und keine Ende.

Over heel Europa... over heel de wereld... zelfs is de bridge-bacil tot in onze achterhoek doorgedrongen.

Maar zoo erg als in Belgrado is het gelukkig hier nog niet.

In genoemde stad zijn in het afgelopen jaar niet minder dan één honderd en zes en zestig huwelijken ontbonden, tengevolge van hooggaande ruzies tussen echtelieden over het edele bridgespel gekregen.

Zeker zaten de echtelieden als partners aan hetzelfde tafeltje en kon de een de stommiteiten van de ander niet verdragen... met het bovengenoemde noodlottige gevolg.

Dit grote aantal echtscheidingen om het kaartspel heeft de aandacht der autoriteiten getrokken, met het gevolg, dat maatregelen tegen dit euvel zullen worden getroffen.

Wij zijn benieuwd hoe?

Cartoragphische arbeid door vliegers in Suriname.

De heren Schlimmer, Prey en Weytingh, drie voormalige hoofdambtenaren in Suriname, hebben, nu de Snip in de West is, het initiatief genomen in Nederland om te trachten het daarheen te leiden, dat aan de K.L.M. opdracht wordt gegeven om door binnenland-verkenningen per vliegtuig, de kaart van Suriname aan te vullen en te verbeteren. Zij zien hierin het begin van een luchtverkeer in Suriname.

Zij hebben zich om medewerking in deze gewend tot verschillende verenigingen wier belangstelling in Suriname bekend is: Het Koloniaal Instituut, Oost en West, Indisch Genootschap, Kon Nederl. Aardrijkskundig Genootschap Indië-Nederland, Ondernemersraad en W. Ind. Kamer.

Het „passagieren" van Janmaat.

In 't bij Kolff & Co. te Batavia verschenen Maleis Woordenboek, samengesteld door Halkema staat op pag. 437 te lezen:

„**Passagieren, pergi ka pesisir.** — Dit woord vindt men door onwetenden wel eens geschreven naar het ogenschijnlijk grondwoord: passagier, dus: passagieren. Niets dwazer dan die spelling. Met passagieren, de foutieve spelling, zou dan beduid worden, de handeling van iemand tot de bemanning van een schip behorende, want van een passagier zegt men toch niet dat hij gaat passagieren — die naar wal gaat om een verzetje te nemen.

Eerstens is de handelende persoon dan geen pasagier, maar al ware dit zo, ten andere herinnert de wandeling aan wal toch in de verste verte niet aan een passagier.

De pasagier aan boord is immers iemand die juist niets met den wal te maken heeft. Het woord is inderdaad afgeleid van: **pesisir** dat **strand** betekent, en een schepeling die een verzetje aan het strand neemt, is aan het **pesisiren,** op zijn Hollands gevormd, en daar heeft de welwillende geleerdheid van gemaakt: passagieren".

Genie en ziekte.

De Fransen hebben bijna algemeen een groten afkeer van de rascultuur der Duitsers, dus ook van hun eugenetische maatregelen, en hun sterilisatie. Niet alleen zijn zij daarvoor te zeer gehecht aan de persoonlijke vrijheid, maar ook betwijfelen zij sterk, of dergelijke politie-maatregelen de beschaving wel kunnen bevorderen. Zo schreef dezer dagen de redacteur van de „Presse médicale", P. Desfosses, een opstel, waarin hij betoogt, dat er toch heel veel grote mannen geweest zijn, die aan ziekte leden of krankzinnig geweest zijn. Hij schrijft dit naar aanleiding van een boek over den groten Amerikaansen dichter Edgar Allan Poe, die bij wijze van spreken, aan alles geleden heeft.

Karel V, de grote Keizer, was een kind van krankzinnige ouders, Richelieu had een broeder en een zuster, die krankzinnig waren. De broeder van den wijsgeer Schopenhauer was een imbeciel.

Onder de lijders aan vallende ziekten zijn vele genieën geweest: Julius Caesar, Petrarca, Flaubert, Dostojewski.

Tasso, de onsterfelijke dichter van „Jeruzalem verlost", is zeven jaren wegens waanzin opgesloten geweest, en heeft daarna zijn werk afgemaakt. Isaac Newton is waanzinnig geweest, van Nietzsche is dit algemeen bekend, de uitvinder Watt, Swift van Gullivers reizen, de wijsgeer Auguste Comte, allen hebben zij tekenen van krankzinnigheid vertoont. De muzici Schumann en Hugo Wolff, en Donizetti zijn krankzinnig gestorven, eveneens Baudelaire en de grote bestrijder van de kraamvrouwenkoorts Semmelweiss. Mozart was een kind van tuberculeuse ouders; Molière leed aan tuberculose evenals Watteau, Chopin en de beroemde en edele geneesheer Laennec.

Wanneer de mensheid voortaan uitsluitend op de „gezondheid" zal gaan letten, zal een oceaan van brutale middelmatigheid de beschaving in 't kort verzwelgen.

T. S.

De Rijkdom van de Katholieke Kerk in Mexico.

Vorige week had een plaatselijk blad het over de ongehoorde rijkdommen van de Kerk van Mexico.

Het gezag, wat als bewijs daarvoor werd aangehaald, was een obscuur persoon, die meer dan 100 jaar geleden geboren werd. Maar wanneer de gemeente soms deze oude koek mocht hebben opgeslokt, dan willen we hier even als tegengif de waarheid geven, waarom, in datzelfde blad, de huidige Mexicaanse regering gevraagd heeft.

Zie hier de feiten:

President Sant Anna begon met de onroerende goederen der kerk in beslag te nemen. In 1857 werd scheiding van Kerk en Staat doorgevoerd door Benito Juarez, die alle andere kerkelijke goederen confisceerde. Sindsdien zijn alle bisschoppen en priesters uitsluitend aangewezen op de giften en aalmoezen van het Mexicaanse volk.

Maar ook dat kon de Vrijmetselarij niet uitstaan. In 1917 onder de regering van Carranza werden alle kerkelijke instellingen, scholen, verenigingslokalen en woningen der bisschoppen in beslag genomen.

En op 29 Dec. l.l. werd nog een wetsvoorstel aangenomen tot onteigening der kerkschatten.

Het rassenvraagstuk.

Volgens een verslag in het „Vaderland" zeide prof. dr. J. A. Barge in een rede in Den Haag over het rassenvraagstuk in Europa o.a. het volgende:

„Spreker wees er op, dat hij nog geen woord had gezegd over den Ariër. Maar 't begrip is dan ook een mystificatie. Bij het rassenvraagstuk heeft men nl. ook te maken met de taal en met een zeer belangrijk taalgebied. Het Indo-Germaanse Arisch nu heeft iets te maken met dit Indo-Germaanse taalgebied, maar niet met de lichamelijke raskenmerken. Het woord wordt bewust verkeerd gebruikt en hoort niet thuis in de antropologie.

Kan hetgeen wij thans weten omtrent de mensenrassen nu reeds het uitgangspunt zijn voor een ethische en zedelijke opbouw van onze samenleving? Hierop past slechts één beslist antwoord: neen!

Daarom, zeide spr., is nog altijd de beste raad dit, welke de Christelijke leer geeft: Hebt Uw naaste lief als U zelve."

OFFERVAARDIGHEID VAN DE KATHOLIEKEN VOOR DE MISSIE.

Nederland op de tweede plaats.

Volgens een mededeling van het Algemeen Secretariaat van het Pauselijk Genootschap tot Voortplanting des Geloofs te Rome werd in de laatste 10 jaar een bedrag voor de missie bijeengebracht van 463.947.622 Lire.

In Amerika bedroeg de opbrengst 235.434.542 Lire, in Europa 220.391.622 Lire; in Oceanië 2.698.240 Lire; in Azië 2.719.141 Lire, en in Afrika 1.704.075 Lire. De grootste bijdragen kwamen uit Noord-Amerika nl. 198 millioen; dan volgt Frankrijk met 59.2 millioen, Italië met 36.4 millioen en Duitsland met 30.7 millioen.

Wanneer men het aantal katholieken in aanmerking neemt staat ook Amerika (Ver. Staten) aan de spits met 13 cent per jaar per hoofd. Dan volgt Nederland met ruim 10 cent per hoofd. Duitsland komt na Frankrijk op de 21ste plaats. Italië, Spanje, Polen en Brazilië komen respectievelijk op de 27ste, 33ste, 45ste en 60ste plaats.

De „Bartholomaeusnacht" volgens het Witboek.

Het Witboek over wat daarin de „Duitse Bartholomaeusnacht" wordt genoemd, is te Parijs verschenen met een voorrede van Branting den Zweedsen senator. „Het Witboek heeft ten doel valse voorstellingen omtrent het streven der nationaal-socialistische regering te verijdelen."

„Men moet achter Hitler, den „man des vredes", zoals hij zich in verband met de volksstemming in het Saargebied voordoet, niet den man van 30 Juni en 25 Juli in Oostenrijk vergeten," dit is in het kort samengevat de bedoeling van Branting.

De „pièce de rèsistance" van dit boek is een brief van den doodgeschoten S. A.-leider Ernst, waarin deze kort voor 30 Juni aan zijn vriend Heinies zeer vrijmoedig zijn mening meedeelde over Hitler, Göbbels en hun naaste medewerkers, en een ander document, een eveneens door Ernst gschreven relaas over de brand in de Rijksdag. Beide stukken zijn van zeer compromitterends inhoud voor de nationaal-socialistische bewindhebbers. Aan het Parijse daghlad „Le Journal", dat de opzienbarende tekst het eerst publiceerde, hebben wij enige tijd geleden enige passages uit deze stukken ontleend.

Het „Witboek" bevat een gedetailleerde beschrijving van de gebeurtenissen van 30 Juni en van de voorgeschiedenis ervan. (O.a vindt men er een reeks van 116 namen van slachtoffers; het totale aantal van hen, die in verband met de „Röhm-revolte" het leven hebben gelaten, wordt door de stellers geschat op meer dan 400 man.

De N. S. B. in Nederland.

De N. S. B. telt op het ogenblik tussen de 18 500 en 19 000 leden. Tot dit cijfer zijn wij gekomen, aldus Het Volk, aan de hand van een onderzoek, dat wij dank zij de welwillendheid van een der hoogste N. S. B. functionnarissen dezer dagen konden instellen in het archief der ledenregistratie in het Hoofdkwartier Utrecht. Dit betekent een ledenverlies van minstens 16 000 personen sedert de N. S. B. in Mei van dit jaar haar hoogtepunt bereikte.

Het ledental is als volgt verdeeld: Ten zuiden der rivieren in Limburg, Brabant en Zeeland telt de N. S. B geen 1000 leden meer. Het grootste deel hiervan zit in Limburg. In Breda en Tilburg, plaatsen met 30 000 inwoners, bedraagt het ledental nog geen honderd In Zeeland is het ledental nog geringer.

De stad Groningen levert voor het Noorden het grootste contigent. Met de provincie Groningen, Friesland, Overijsel en Drente samen bedraagt het ledental bijna 3000.

Gelderland staat er iets beter voor. Hier telt de N. S. B. meer leden dan in het gehele zuiden.

De grote steden Rotterdam, Amsterdam, Den Haag en Haarlem brengen tezamen 10.000 leden op. Blijft over de provincie Utrecht. Men kan ongeveer nagaan hoe groot daar de aanhang van Mussert is wanneer men bedenkt, dat er in de stad Utrecht (omliggende dorpen inbegrepen) 2000 leden zitten. Het totaal aantal leden varieert thans om en nabij de 19000.

Dit cijfer wordt bereikt wanneer men aanneemt, dat de administratie in het hoofdkwartier in orde is. Doch dit is niet het geval. Vooral uit de grote steden zijn de opgaven zeer onnauwkeurig: soms blijkt uit de geweigerde aanbieding van een quitantie voor „Volk en Vaderland", dat een lid bedankt heeft of destijds geroyeerd is. In werkelijkheid is het cijfer 19.000 dus nog geflatteerd.

In dit cijfer zijn alleen de gewone leden begrepen de donateurs, vroeger bekend als „geheime leden", komen in deze registers niet voor.

Het grootste aandeel van deze „geheime leden" wordt gevormd door militairen, hierop volgen justitionele en burgelijke ambtenaren, zowel van rijk als gemeenten. Het restant wordt gevormd door particulieren, die niet willen weten, dat zij lid zijn b v. om hun cliëntèle.

Wij hebben van de gelegenheid van ons bezoek aan het hoofdkwartier gebruik gemaakt om de N S.B.-functionaris enige vragen te stellen.

Op de vraag, hoe het met deelnemen van de verkiezingen zit, kregen wij ten antwoord, dat 't in het hoofd kwartier geen geheim meer is, dat Mussert nooit een Kamer- of Statenzetel zal innemen. Hij zal echter het voorbeeld van generaal Snijders volgen, die bij de vorige Kamerverkiezingen als nummer een op de lijst van Nationaal Herstel pareerde, doch onmiddellijk na de verkiezing zijn plaats aan nummer twee afstond. Voor Mussert komt alleen een ministerzetel en dan nog alleen als president á la Hitler in aanmerking.....

Van Aruba.

Uitvoering Jantjes.

Vorige week Dinsdag bij gelegenheid van een bezoek van de H. M. Johan Maurits van Nassau hebben onze Jantjes een Varieté uitvoering gegeven in het Gloria-theater te Oranjestad. Het theater was tot in de uiterste hoeken gevuld, en de matrozen van de Johan Maurits hebben een buitengewoon succes gehad.

Inbraak Zeemanshuis.

Zondagavond is er ingebroken in het Zeemanshuis op San Nicolas. Men vond Maandag morgen de achterdeur geforceerd. Slechts enkele flessen bier en ƒ 1.50 werden vermist.

De dader(s) zijn nog niet gevonden.

Verbod verkoop patentmiddelen.

Onze correspondent schrijft ons, dat er op Aruba zeer geklaagd wordt over de politieverordening, dat particulieren geen patentmiddelen mogen verkopen, en dat vanaf 1 Jan. een ieder verplicht is ook zijn alledaagse huiselijke geneesmiddeltjes te kopen in de botica van den Dokter, waar hij minstens alles 2 keer zo duur moet betalen en op de koop toe 50 % tevergeefs aanklopt, daar de botica maar 8 uur per dag open is en op Zondagen gesloten blijven.

De bijkomstigheden kunnen misschien verbeterd worden, maar het is een zeer heilzame maatregel, dat patentmiddelen, waaronder bij onoordeelkundig gebruik zeer schadelijke zijn, maar bij iedere particulier in onbeperkte hoeveelheden verkrijgbaar zijn.

Grote brand in het Gloria-theater.

Maandagavond, zo meldt onze correspondent, bij de filmvoorstelling vloog op een gegeven ogenblik de film in brand. De filmoperateur rukte het brandende stuk film uit het toestel, maar wierp dit ongelukkigerwijze tussen de andere filmen. Een geweldige brand ontwikkelde zich.

Er waren naar schatting meer dan 500 personen in het theater, die gelukkig allen tijdig het gebouw konden verlaten toen de vlammen zich ervan meester begonnen te maken.

Waar bleef de brandweer? Na lang opbellen kreeg men eerst gehoor en na zeer lang wachten kwam men, maar kon niet veel uitvoeren, daar de blussings-apparaten in zo goed als onbruikbare toestand waren.

De Lago Oil & Transport Co., zond haar brandspuit, die ofschoon zij wat laat aankwam, toch goede hulp kon bieden en de vlammen tot bedaren bracht.

Slechts aan de gunstige ligging is het te danken, dat er niet meer huizen werden aangestoken.

Het theater is eigendom van de Heer Eduard de Veer en was niet geassureerd.

Persoonlijke ongelukken kwamen niet voor. Alleen een oude vrouw B. L. die bij het horen van brand uit schrik van de trappen viel, liep enkele hoofdkneuzingen op.

Een slecht nest voor de Snip.

De SNIP is Dinsdag middag op Aruba bij het rollen over het terrein bij Savoneta in een den piloot onbekende zachte plek gekomen waardoor een der wielen een stuk in den grond zakte. Dit gebeurde heel geleidelijk en er werd dan ook geen schade gemaakt. Met zeer welwillende assistentie van het personeel van het Departement van openbare Werken en van de Lago Oil Co., werd het wiel uitgegraven, en een oplopende goot gemaakt waardoor het toestel uit de kuil kon rollen. Het oponthoud was totaal een uur, waardoor een start dienzelfden middag nog onmogelijk gemaakt kon worden, daar dan Curaçao niet voor donker was bereikt. Woensdag morgen startte het toestel om 7 u 40 van Aruba en landde met negen passagiers om 8 u 20 op Hato.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, vestigt de aandacht van belanghebbenden op het bepaalde in artikel 100 der Algemene Politiekeur 1917 en raadt den bestuurders van motorrijtuigen, wier nummerplaten een ander nummer dragen dan op het in hun bezit zijnde bewijs van keuring vermeld, aan, van dat feit ten spoedigste mededeling te doen aan den met de keuring van motorrijtuigen belasten deskundige, zulks ter voorkoming van strafvervolging.

Willemstad, 24 Januari 1935.

De Procureur-Generaal voornoemd,
F. A. JAS.

Pauselijke Geneesheren.

Het spreekwoord zegt: „Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt ze wel". En toch kunnen leugens taai zijn, en vooral leugens ten opzichte van de kerk.

Tegen de bewering o.a. dat de kerk tegen de wetenschap zijn zou, zijn boeken vol geschreven en toch blijven steeds dergelijke beweringen als fabels onder een of andere vorm rondgaan.

We vonden de vorige week in een onzer bladen een uit een Hollands blad overgenomen artikel over „Vorstelijke dokters honoraria", heel interessant en daarin lazen we deze regel: „De lijfartsen van de successievelijke pausen moesten met 5—6 gulden salaris per maand tevreden zijn."

Deze uitspraak is wel in tegenspraak met de nog gangbare uitdrukking „Onder de kromstaf is het goed leven."

Of die goedheid nu alleen in klinkende munt moet worden omgezet? We kunnen ons niet vergewissen of de bewering van de schrijver over dat weinige salaris waar is.

Maar een feit is het wel dat de Pauselijke geneesheren tot de grootste mannen in de geneeskunde moeten gerekend worden.

En of nu dit slag mensen alleen maar aan het Pauselijk hof kwamen om de eer of zoo altruïstisch waren, dat ze het zonder salaris deden, of misschien geen tijdelijke behoeften hadden? We betwijfelen het.

„Iedere waar naar zijn geld" en wanneer dan de Pauselijke medicijnmeesters zo uitstekend waren, zoals we straks zullen zien, mogen we ook wel veronderstellen, dat ze financieel daarmee overeenkomend gehonoreerd werden.

Het feit ook dat het Pauselijk hof zulk een schitterende lijst van lijfartsen noemen kan, is de beste tegenspraak tegen de bewering als zou de Kerk zijn tegen de wetenschap in het bijzonder de medische wetenschap.

Voor het begin van de XIIIe eeuw is er weinig bekend van Pauselijke lijfartsen, wel stond toen het Pauselijk hof in nauwe betrekking, met de medische school van Salernum. En bij ziekte van Pausen werden de beste leermeesters uit het Zuiden van Italië naar Rome ontboden.

De eerste lijfarts van naam, was Guy of Guido van Montpelier, die door Paus Innocentius III naar Rome werd geroepen om het hospitaal Santo Spirito te reorganiseren. De volgende lijfarts die meer in de geschiedenis bekend is, was Ricardus Anglicus. Hij was heelmeester van de bekende Paus Gregorius IX (1237—1241). Deze Ricardus was enige tijd te Parijs werkzaam, waarom hij ook Ricardus Parisiensis genoemd wordt. Volgens Gabriel Naude, was hij te Parijs na den dood van Gregorius IX en ging op het einde van zijn leven naar de Abdij van St. Victor, om daar zijn dagen verder in afzondering door te brengen. Hij was hierin het voorbeeld voor de bekende Engelse geneesheer, met Europese reputatie — Linacre — die drie eeuwen later als lijfarts van koning Hendrik VIII, priester werd.

In enkele werken, die aan Ricardus worden toegeschreven, vindt men anatomische gegevens. Het meeste hiervan is zeker ontleend aan Hippocrates, Galenus en de Arabieren, maar enkelen zijn het resultaat van eigen proefnemingen op levenden. Een belangrijke plaats in de geschiedenis der medicijnen bekleedt de bekende Thaddeus Alderotti. Hij leefde in de XIIIe eeuw en werd 80 jaren oud. Hij was een self-made man. Op 30 jarijen leeftijd begon hij te studeren in philosophie en medicijnen en was 15 jaar later een bekend leraar en schrijver van medische werken. Hij werd lijfarts van Paus Honorius IV, had groot succes en zigt de geschiedenis „*maakte een enorm fortuin.*" Alderoti's werk is het beste wat er in de XIIIe eeuw verschenen is.

Zijn opvolger aan het Pauselijk hof was nauwelijks minder beroemd. Het was Simon Januensis, lijfarts van Paus Nicolaas IV (1288—1292), Simon maakte een meer wetenschappelijk gebruik van opium en gaf regels voor de toepassing ervan.

Simon is in de geschiedenis der medicijnen het best bekend als schrijver van de eerste belangrijke dictionaire. Het werd werk genoemd „Synonyma Medicinae" of „Clavis Sanationis" de sleutel der gezondheid.

Steinschneider en Julius Pagel spreken met zeer veel waardering over dit middeleeuws werk. Het werd beschouwd als het beste werk in zijn soort, totdat het vervangen werd door een gelijksoortig van Caspar Bauchin in de XVIIe eeuw.

Simon was lijfarts en vriend van de Pausen Nicolaas IV en Bonifacius VIII

Dezelfde traditie als te Rome werd ook door de Pausen van Avignon voortgezet.

Toen Clemens V de eerste paus te Avignon ziek werd, werd Arnold van Villanova professor te Parijs, en waarschijnlijk de meest bekende geneesheer van zijn tijd, ontboden. Lijfarts van twee Avignonse Pausen was de grote Franse geneesheer en Professor aan de Universiteit van Montpellier Guy de Chauliac. Hij wordt de vader der moderne heelkunde genoemd.

De laatste van de Pauselijke artsen in Avignon was wel misschien de meest beroemde. Het was Joannes de Tornamira lijfarts van Gregorius XI. Hij schreef een inleiding op de studie der medicijnen „Clarificatorium" genaamd, wat volgens Puschmann's Geschiedenis der Medicijnen" het meest gebruikte boek was in de 14e en 15e eeuw Verder schreef hij nog een bekend werk over „koortsen en de omstandigheden daarvan."

Toen de Pausen weer in Rome terug waren, bleven zij de beste geneesheren van hun tijd zoeken. Frans van Siena, was lijfarts van Gregorius XI en Urbanus VI. Hij was professor aan de Universiteit van Pisa en vriend van Petrarca. Maar verruilde deze leerstoel voor die van Rome, waar hij tevens Pauselijk geneesheer werd. Zijn invloed op de medicijnen was niet zo groot, maar door zijn persoonlijke prestige bracht hij waardigheid aan het ambt.

Een van de eerste schrijvers op medisch gebied, die niet veel om theorien gaf, was Baverius de Baveriis van Imola.

Hij stierf in 1480 en was lijfarts van Nicolaas V. Hij schreef over hysterie, catalepsie epilepsie en syncope. Over duizelingen en neurose stelde hij supossities op, die eerst veel later bekend werden.

Hij schreef reeds in zijn werk over de toepassing van ijzer bij chlorosis.

De om zijn oorlogen bekende Paus Julius II had tot geneesheer Johannes van Vigo (1460 — 1520) die vele veldslagen meemaakte en een bekend werk schreef over heelkunde, wat een groot aantal uitgaven kreeg. Hij schreef het eerst over wonden van vuurwapenen.

In deze tijd begon de Pauselijke medische school van grote betekenis te worden in de geschiedenis der medicijnen. Paus Alexander VI en Leo X spaarden geen geld om de grootste leraren in de anatomie naar Rome te trekken.

Wel een flagrante tegenspraak met de bewering, dat de Pausen zo weinig betaalden.

De eerste van deze Renaissance professoren was Columbus, tevens pauselijk lijfarts. Hij was assistent geweest van Vesalius te Padua en later zijn opvolger.

Zijn opvolger als lijfarts was de derde van de grote anatomen van deze tijd Eustachius. Het is wel opvallend, dat de Pausen op twee van de drie groote anatomen van dezen tijd beslag wisten te leggen. De derde Vesalius was lijfarts van Karel V en Philips II.

Na Eustachius kwam Verolius, wiens naam in de geschiedenis der medicijnen staat gegrift in de Pons Varolii. Hij was lijfarts van Gregorius XIII, de Paus van de Gregoriaanse kalender. Varolius stierf op 32 jarige leeftijd, maar hij had zijn werk reeds voltooid, wat hem een blijvende naam gaf in de geschiedenis der medicijnen.

Na Varolius kwamen Piccolomini en Caesalpinus, die door de Italianen beschouwd wordt als de ontdekker van de bloedcirculatie.

In de volgende eeuw vinden we onder de Pauselijke lijfartsen Malpighi de stichter van de vergelijkende anatomie, en Berelli. Aan deze laatste wordt toegeschreven, de invoering van de physica in de medicijnen.

Nog een bekend lijfarts is Tozzi, bekend om zijn commentaren op de antieken. Hij werd in zijn tijd beschouwd als een der beste geneesheren van Italië.

Bij het begin van de daarop volgende eeuw was pauselijk heelmeester Lancis, door velen beschouwd als de vader van de moderne klinische wetenschap.

De grote vriend van vier Pausen in deze eeuw was Morgagni, door Virchow genoemd de vader van de moderne pathology.

We geloven wel dat deze lijst van Pauselijke lijfartsen voldoende is om de fabels te weerleggen, waarover we in het begin van dit artikel schreven.

SPORT-RUBRIEK.

Officiele Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

Wedstrijd-Uitslagen.

Zondag, 20 Januari.

Comp. le Klasse.	BISMARCK — VOLHARDING	0 — 3
	R. C. C. — GO-AHEAD.	7 — 0

Stand Competitie-wedstrijden per 20 | 1 | '35.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
R. C. C.	14	8	3	3	33	9	19
HERCULES	13	8	3	2	22	7	19
ASIENTO	12	8	2	2	16	13	18
BISMARCK	14	6	4	4	18	16	16
TRAPPERS	14	6	3	5	16	15	15
VOLHARDING	13	5	0	8	21	15	10
M. S. V.	14	2	2	10	11	43	6
GO AHEAD	12	0	3	9	2	21	3
Res. 1ste klasse							
R. C. C. 2	6	4	1	1	23	4	9
TRAPPERS 2	6	2	2	2	4	3	6
VOLHARDING 2	6	2	2	2	9	9	6
ASIENTO 2	6	3	0	3	10	10	6
* BISMARCK 2	6	4	1	1	11	7	5
HERCULES 2	6	2	0	4	8	13	4
M. S. V. 2	6	1	0	5	5	21	2

* 4 Winstpunten in mindering gebracht wegens het niet opkomen in den wedstrijd tegen "R. C. C." 2 op 2 April 1934 en tegen „Trappers" 2 op 10 Juni 1934.

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

Zondag, 27 Januari.

MUNDO NOBO.

Comp. 1ste kl.
Asiento — Volharding
Aanvang: 4.15 precies
Scheidsrechter: Hr. Elfrink

Comp. 1ste kl.
Hercules — Go Ahead
Aanvang: 3.— precies
Scheidsrechter: Hr. Ramos.

Zondag, 3 Februari.

MUNDO NOBO.

Comp. 1ste kl. **Asiento — Go Ahead** Aanvang 4.15 precies

COMPLETE LEDENLIJSTEN MET ADRESSEN ENZ. VAN **ALLE** AANGESLOTEN VERENIGINGEN moeten in het bezit zijn van de 1ste Secretaris, Pietermaai 43, uiterlijk op 31 Januari 1935. Verzuim zal beboet worden.

Elftalopgaven voor de maand Februari 1935.

De elftalopgaven voor Februari MOETEN OP DE DAARVOOR BESTEMDE FORMULIEREN bij de 1ste Secretaris, Pietermaai 43, zijn ingediend, uiterlijk op de **29ste Januari 1935**.

Het Secretariaat van de V. V. GO AHEAD is voorloopig gevestigd Roodeweg 102 (R. van Hoop — 2de Secretaris).

De heer Ph. de Jongh is op eigen verzoek als scheidsrechter van den C. V. B. afgevoerd.

In- en afschrijving Werkende Leden

Van 14 t|m. 21 JANUARI 1935.

INGESCHREVEN:

„Volharding"	M. August, Mundo Nobo 160	per 19-1-'35
„Go Ahead"	E. L. A. Amstelveen, Habaaiweg 32.	per 18-1-'35

AFGESCHREVEN.

„Go Ahead"	A. J. Beeldstroo, Rio Canario.	per 14-1-'35

Het Bestuur.

Koloniale Postspaarbank.

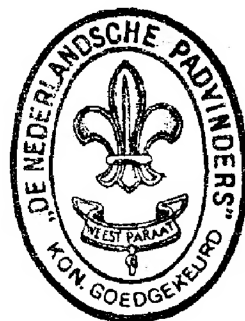
De Directeur van de Koloniale Postspaarbank maakt hierbij bekend, dat met 1 Januari 1935 het rentegevend tegoed van een inlegger bij de bank vóór dien bepaald op f 1000, verhoogd is geworden tot f 2.500.

Curaçao, den 11n Januari 1935.

De Directeur voornoemd,

3--2 **TH. KRAFFT.**

DE NEDERLANDSE PADVINDERS-VERENIGING.

AFDEELING
WILLEMSTAD — CURAÇAO.
GROEP I.
GROEP-NIEUWS van

Maandag, 28 Januari tot en met Zondag 3 Februari 1935.

Uit de leiderskamer,

De aandacht der 2e klasse verkenners word er op gevestigd, dat bij tijdige opgave *de gelegenheid gegeven zal worden* tot het maken der 1e klasse zwerftocht.

Helpt allen mede aan de vorming der 2e groep.

M.

Deze week wordt er *geen Patrouille bijeenkomst* gehouden, ofschoon zij wel in het maandblad vermeld staat.

Maak van de gelegenheid gebruik en geef je uniform in de wasch.

Troep-avond Vrijdag, 1 Februari.

Om half zeven op het groepterrein present.

Patrouillespelen en zang.

Zweedse gymnastiek en een SEIN OEFENING.

(winnende patrouille 25 pt).

Troep bijeenkomst Zondag 3 Februari.

Om kwart over twee op het groepterrein present.

Afmarsch met de bus naar Rio Canario.

VOETBAL tegen ASIENTO JUNIOR.
(om de medaille)

Oefening: HET OVERBRENGEN VAN EEN GELDSOM.

TROEPRAAD.

Zondag, 3 Februari.

Voor P.L.'som 1.30 uur verzamelen.

Programma Troepraad.

Het Maartprogramma.
Plannen voor uitbreiding.
Voorstellen der patrouille's.

HORDE van GROEP I WILLEMSAD.

Een Welp is moedig en houd vol.

Dinsdag, broertjes, verzamelen we weer om half vijf.

Wij doen veel horde spellen en trainen voor de nieuwe wedstrijd.

Denk en werk voor nieuwelingen en help dus mede de 4 nesten voltallig te maken.

Zaterdag, hebben wij een fijne jacht op Rif. Vergeet je zwempakje maar niet mede te nemen.

En denk om DE GOEDE DAAD.

Je oude wolf.

Het uiterlijk van Onzen Heer.

De vraag naar het uiterlijk aanzien van den Heiland in zijn menselijke natuur boezemt ieder gelovige belang in en er zijn perioden geweest, dat de christenheid zich levendig bezig hield met de betrouwbaarheid op dit punt van bepaalde overgeleverde beeltenissen.

Wij zijn thans vertrouwd geraakt met de gedachte, dat een authentiek portret van den Zaligmaker niet bestaat of althans niet met zekerheid kan worden aangegeven. Toch blijft het interessant te weten, waarop deze conclusie is gebaseerd en waarom bepaalde voorstellingen uit de oudheid, die als een beeltenis-naar-het-leven werden gewaardeerd, toch als zodanig niet kunnen gelden. Daarbij komt dan tevens de vraag op, hoe wij aan het thans bekende en vrijwel overal aanvaarde Christus-type komen en op welke beeltenis het teruggaat.

Een schat van gegevens omtrent een en ander bevat het proefschrift, waarmee de heer Wouter J. A. Visser onlangs te Utrecht gedoctoreerd is en dat tot onderwerp heeft: „Die Entwicklung des Cristusbildes in Literatur und Kunst in der frühchristlichen und frühbyzantinischen Zeit". Deze titel is een hele mond vol, maar het boek is zeer overzichtelijk samengesteld en ook voor den leek gemakkelijk te genieten. Wij laten er hieronder een en ander uit volgen:

Voorop moet worden gesteld, dat de oudste literatuur over een authentiek portret van den Heiland niets meldt. De boeken van het Nieuwe Testament laten ons in het onzekere omtrent de uiterlijke verschijning van den Zaligmaker en spreken daar alleen over waar het geldt Zijn verheerlijkt lichaam. Noch de Evangeliën, noch de brieven van Paulus bevatten enig gegeven over 's Heren menselijke gestalte en gelaatstrekken. Paulus zegt, dat we van nu af niemand meer naar het vlees beoordelen, „en zoo we Christus naar het vlees mochten beoordeeld hebben, dan doen we dit thans niet meer." Dat de Apostel aldus niet de geringste waarde blijkt te hechten aan het uiterlijk van den Zaligmaker, is van te groter betekenis, daar zijn tekst de oudste schriftelijke bron is die we daarover zouden kunnen raadplegen. De tweede brief aan de Corinthiërs, waarin bovenstaande woorden voorkomen, ontstond 27 jaar na Jezus' dood. De opvatting van St. Paulus is die der allereerste christenen geweest en daaraan hebben de evangelisten en de overige apostelen zich gehouden, al is het wel waarschijnlijk, dat een mondelinge overlevering bestaan heeft. Deze is echter niet vastgelegd, ook niet in de Joodse geschriften uit de tijd van Christus. Het zou nog eeuwen duren eer de vroegste mededelingen over het uiterlijk van den Zaligmaker loskwamen.

De litteratuur na de apostolische tijd, zowel in als buiten de Kerk, geeft grote verscheidenheid van voorstellingen. Christus komt daarin onder niet minder dan zeventien gestalten voor, waarbij de jeugd-beeltenissen kennelijk een zekere voorkeur genoten. Zij hebben echter met een authentiek portret niets uitstaande; het zijn voorstellingsvormen, die zowel op christelijke als heidens-religieuse cultuur-bronnen zijn terug te voeren.

Als dan ook de prinses Constantia aan den H. Eusebius, bisschop van Caesarea in Palestina (265 tot ongeveer 340 n. Chr.) om een beeltenis van den Zaligmaker vraagt, zegt de Kerkvader, dat van de beide „staten" des Heren (n.l. van zijn ware onveranderde wezen en van zijn verschijning in de menselijke natuur) een waarheidsgetrouwe weergave onmogelijk was, want noch die goddelijke natuur, noch die „naar het vlees" was bekend. Daarom zegt Eusebius, kunnen wij geen beeltenissen van Christus bezitten.

De vraag daarnaar werd aan het Oosten gericht, omdat Christus daar geleefd had en omdat men daar de aanwezigheid van beeltenissen vermoedde, die op een zeer oude traditie teruggingen. In het Oosten ook is het geloof ontstaan aan acheiropoëten, portretten „niet door mensenhanden gemaakt" maar van miraculeuzen oorsprong. Hieraan werd vooral gehecht in streken, waar ook in de heidense tijd het geloof aan van de hemel gezonden beeltenissen bijzonder verbreid was: in Syrië, Phrygië, Cappadocië. Deze archeiropoëten werden beschouwd als authentieke portretten, maar ze zijn ons niet overgeleverd en zelfs een beschrijving is er niet van bekend. We mogen echter aannemen, dat de later, van de zesde eeuw af, gegeven bijzonderheden over het uiterlijk des Heren aan deze wonderbare beeltenissen zijn ontleend. Van de Byzantijnse voorstellingen daaromtrent zegt Dobschütz, dat het bij de auteurs slechts op bepaalde, in het oog vallende, ons zeer uiterlijk voorkomende gegevens aankwam. Daarom spelen haren en baard een naar verhouding zo grote rol. Deze bijzonderheden zijn wederom in het bekende schilderboek van de berg Athos verwerkt en daarop baseren zich de voorstellingen in de kerkelijke kunst van het Byzantijnse cultuurgebied, zoals beeltenissen van de Christus Pantokrator in Palermo, Osfalu en Montreale.

Behalve deze beeltenissen van wonderdadige oorsprong, zijn er geweest door mensenhanden gemaakt, die de reputatie hadden een portret te zijn. Eusebius bericht over een beeld van Christus, dat hij nog in Caesarea Philipi gezien heeft. Zoals de evangeliën mededelen, heeft de Zaligmaker toen Hij uit het gebied van Gerasa naar Capharnaum teruggekeerd was, in deze stad een vrouw genezen, die aan bloedvloeiingen leed. Volgens Eusebius was deze vrouw afkomstig uit Caesarea Philippi (Paneas) en zij zou aldaar vóór haar huis uit dankbaarheid een Christusbeeld geplaatst hebben op een hoog voetstuk. Dit beeld bestaat niet meer, maar het zou gecopiëerd zijn op een sarcophaag in het museum van Lateranen, omdat de voorstelling daar met de beschrijving van Eusebius klopt. Eerstens is het echter de vraag of het beeld van Paneas een authentiek portret geweest is en tweedens is het ook zeer twijfelachtig, of de voorstelling te Rome het origineel weergeeft.

De voorstellingen uit de vroege christelijke kunst in de Catacomben, op de sacrophagen en in de basilieken leren verder, dat er geen eigen, zelfstandig en steeds weerkerende Christus-type heeft bestaan. De Heiland is met en zonder baard, klein en groot, met lang en kort haar voorgesteld. Dacht de kunstenaar zich Christus als jongeling, dan gaf hij Hem geen baard, zoals bij de wonderscènes; als man draagt de Meester echter een baard. Meestal zweefde de kunstenaar het antieke goden-ideaal voor de geest en zo kreeg de jonge Heiland lange lokken. Ook de voorstelling der engelen onderging deze invloed. Meer dan levensgroot komt de Christus voor op een gewelfschildering in de catacombe van Petrus en Marcellinus. Deze wijze van uitbeelden, verbonden met de gedachte aan de verhevenheid Gods, deed de vele meer dan levensgrote voorstellingen ontstaan in de oud-chistelijke basilieken. Tot in de vierde eeuw werd aan de baardelozen Christus echter algemeen de voorkeur gegeven. Artistieke vrijheid was het, volgens Dr. Visser, die in de vierde eeuw onder invloed van de sarcophagen-plastiek den Christus met baard in zwang deed komen. De versiering van de sarcophagen bracht mede, dat de Christus in de aaneengeschakelde reeks scènes telkens opnieuw moest worden voorgesteld, wat bij den kunstenaar de behoefte aan afwisseling deed ontstaan. Sindsdien komen dan ook voorstellingen met en zonder baard naast elkander voor.

Gaat onze belangstelling uit naar beeltenissen, die het meest de portretkunst benaderen, dan komen de ideaaltypen wel het meest voor beschouwing in aanmerking, voorstellingen van Christus als rechter of leeraar, waarbij de Heiland de dominerende figuur is en de kunstenar zich inspande om Hem een karaktervol voorkomen te geven. Toch ligt niet in deze figuren de oorsprong van de authentiek-geachte beeltenissen, maar in het verlangen van de gelovigen om een betrouwbare weergave te bezitten van 's Heren uiterlijke verschijning. Daar moesten de kunstenaars de christenheid aan helpen. De eerste pogingen om de uitbeelding van de Christus-figuur een persoonlijk karakter te geven en daarmee de indruk te wekken van een portret, komen in de schilderingen van de vierde eeuw voor. Het is de tijd, dat prinses Constancia aan Eusebius een authentieke beeltenis vroeg. Het zou echter tot de zesde eeuw duren eer er sprake was van voorstellingen, die een portret naar het leven heetten te zijn. Merkwaardig is het nu, dat bijv. de reeds genoemde Christus - Pantokrator uit de Byzantijnse kunst. die op de oudste overleveringen van het Oosten is terug te voeren, een nauwe verwantschap vertoont met de meer persoonlijk, en als portret, opgevatte uitbeeldingen van de Christus-figuur in de vroegere kunst van het Westen. Het is dan ook op dit gemeenschappelijke type, dat de latere voorstellingen tot op onze tijd toe, zijn gebaseerd.

Dit zijn slechts enkele bijzonderheden uit het belangwekkende proefschrift van Dr. Visser, dat wij gaarne in de belangstelling, ook der ontwikkelde leken, aanbevelen.

Barbaarse Russische bloednacht.

NIEUWE DOODVONNISSEN IN HET SOVJET-PARADIJS.

500 mensen boeten voor de dood op Kirov.

Het Berlijnse „Acht Uhr-Abendblatt" bevat thans het eerste ooggetuigeverslag over de bloedige terreur na de moord op Kirov, waarbij meer dan 500 mensen zijn terecht gesteld. Niet alleen de moordenaar, maar ook zijn vrouw, zijn drie kinderen en zijn 85-jarige moeder zijn gefusilleerd. In onderstaande bijdrage geeft deze Rusland-redacteur een beschouwing over de ontevredenheid in Rusland, waar door de Gepoe iedere uiting van klachten met brutaal geweld in bloed wordt gesmoord.

De moord op Kirov heeft een golf van terrorisme over het land doen gaan. Het feit, dat Stalin zelf naar Leningrad ging heeft de algemene opinie in Rusland bevestigd, dat deze daad van Nicolaief slechts de uiting was van een diep gekoesterde wrok, die sedert lange tijd in bepaalde kringen steeds grotere afmetingen aannam.

Stalin heeft persoonlijk ingegrepen en de leiding van het onderzoek in dit conflicft in handen genomen. De talrijke executie's die de dag na de moord werden uitgevoerd en de deportatie's van de families, der eerste 74 gefusilleerden bewijzen wel, dat de maatregelen door de regering getroffen uiterst scherp zijn. De terreur zou dezelfde afmetingen aannemen als de ontvredenheid tegenover Stalin en zijn trawanten. De verbittering, de ontevredenheid heeft zelfs het meest delicate instrument van de Sovjet-regering aangetast: de Gepoe.

Volgens uitlatingen van enkele ambtenaren zouden de trawanten van Kirovs moordenaars op een verregaande clementie van de Gepoe-autoriteiten in Leningrad kunnen rekenen. Deze uitlatingen werden bekend en het gevolg was, dat Stalin den commandant en verantwoordelijke leider van de Gepoe-afdelingen, Jagoda liet arresteren. Dit verwekte een geweldige ontevredenheid zodat de rode dictator zich genoodzaakt zag, om enkele afdelingen van de Tsjeka uit Moscou naar Leningrad over te brengen. Toen dezen er niet in slaagden, om de beweging te onderdrukken werden de Tsjekabeambten vervangen door soldaten van het Rode Leger, die eveneens de aanslag, welke gepleegd werd op de regeringsgebouwen in Moscou verijdeld hadden. Bij deze aanslag werden tien personen gedood. De overlevenden werden voor den rechter gesleept, die hen een „passende" straf oplegde. Sedert die dag klonken op het binnenplein van het gerechtsgebouw voortdurend de salvo's van de executie-peletons. Onder de slachtoffers waren 14 commissarissen van de Gepoe.

De leiding in deze barbaarse onderdrukking berustte bij den Volkscommissaris van Oorlog, Woroschilow. Hij verklaarde: „Voor het jaar ten einde is zullen de vijanden van Stalin begraven zijn!"

En om deze voorzegging te verwezenlijken werd de hulp ingeroepen van het garnizoen te Moscou. De hoofdstad geleek één groot kamp. Overal zag men mitrailleurs, kanonnen en soldaten. Het Kremlin waar de regering permanent vergaderde en waar ook het Uitvoerend Comité zich bevond, werd door machtige cordons beschermd. Zelfs uit Noord-Rusland meldt men belangrijke troepenverschuivingen.

Ontevredenheid der uitgehonderde massa.

Uit het onderzoek zou zijn gebleken, dat de moordenaar van Kirov die ambtenaar was van de Gepoe en door de overledene als zodanig was ontslagen, in verbinding bleef met zijn vroegere collega's, die een campagne voerden tegen den secretaris van de Partijen tegen het bewind van Stalin. Dank zij de steun van de verschillende ambtenaren der Gepoe kon hij in hotel Smolny doordringen en er zijn misdaad ten uitvoer brengen.

Dat alles zou niet gebeurd zijn, de samenzwering zou niet zijn geschied, wanneer de ontevredenheid der massa de laatste tijd niet sterk was toegenomen.

Het uitgehongerde Rusland ziet thans weer een verschrikkelijke winter voor zich. Heel de wereld weet, dat de economische toestanden in Rusland thans veel slechter zijn dan het vorige jaar. De graanoogst in Oekraine, het meest vruchtbare gebied in het millioenenrijk, is mislukt.

De regering beschuldigde de boeren, dat zij sabotage pleegden. Er werden 69 boeren voor het gerecht gedaagd, 37 van hen werden ter dood veroordeeld. Maar daarmee werden de voorraadschuren niet gevuld. Van de andere kant heeft de Raad van Commissarissen de broodkaarten afgeschaft, maar het volk bleef bedrogen, doordat de verschillende waren als brood en suiker toch werden gerantsoeneerd, zodat ieder persoon slechts een uiterst beperkte hoeveelheid kan worden toebedeeld. Deze nieuwe maatregel heeft de onrust onder de arbeiders en de kleine ambtenaren nog groter gemaakt. Dat is nog niet alles. Uit de prijslijst, die de Raad van Commissarissen heeft gepubliceerd blijkt, dat tengevolge van de opheffing van de vrije handel, de prijs van de levensmiddelen met 20 procent zal worden verhoogd. Wanneer het decreet, waarbij de salarissen en lonen zullen worden verhoogd en dat maar steeds uitblijft niet spoedig wordt doorgevoerd, zullen millioenen mensen zich gedurende de winter nauwelijks in het leven kunnen houden. Een andere oorzaak van de grote ontevredenheid, is de geheel verschillende behandeling, die de lagere ambtenaren en de Sovjetautoriteiten genieten. Terwijl de meeste arbeiders en aumbtenaren ongeveer 200 roebel per maand verdienen, baden de partijbonzen in grote weelde.

Om het volk nu wijs te maken, dat de regering streng optreedt tegen schandalen heeft Stalin den chef van het Commissariaat voor Buitenlandse Zaken, Flurenski, laten arresteren. Hij werd ervan beschuldigd, uit het buitenland geld te hebben ontvangen en een hele trein levensmiddelen te hebben „achtergehouden." Maar de arrestatie van deze man, die één uit de velen was, die dergelijke schandalen uitvoeren, maakt geen indruk op de menigte.

* * *

De feiten verklaren het karakter van de wreedaardige vervolging na de moord op Kirov.

Thans is het wel duidelijk geworden, dat deze bestraffing van de schuldigen slechts een voorwendsel was om zich te ontdoen van enkele verdachte personen, als van hun familie's. De ouders van Wassilief Nicolaief, zijn vrouw, zijn drie kinderen en zijn 85-jarige oude moeder werden met revolverschoten om het leven gebracht. De ouders van alle gefusilleerden werden naar Karilië verbannen, waar reeds 150.000 personen mensonterende dwangarbeid moeten verrichten.

Deze nieuwe ballingen hebben doen zien, hoe enkele honderden wegens een poging tot revolutie, werden afgeslacht en de nieuwgekomenen konden hun plaats innemen in de barakken van de concentratiekampen, die hoog zijn afgezet met prikkeldraad. Het is thans moeilijk vast te stellen, hoe de toestand in de andere provincies is. Alleen werd bekend dat in Minsk (Wit-Rusland) 92 personen werden gearresteerd.

Na een „snel-proces" werden zij terechtgesteld . . .

En in diezelfde tijd fulmineerde Kamerraad Litwinoff voor de Volkenbond tegen het terrorisme. . . van Hongarije.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 27 Jan.—2 Febr. 1936.

S. S.	Aank. van	Vertr. van
Tachira	27 New York	27 Aruba, Maracaibo
Carabobo	27 Maracaibo	27 New York
Remuera	27 Southampton, Londen	27 Cristobal, New Zealand
Alemania	— Curaçao	27 Maracaibo
Costa Rica	27 Amsterdam	28 P. Limon
El Libertador	27 Maracaibo, Aruba	28 Aruba, Maracaibo
Dalvangen	28 New Orleans	28 Paramaribo
Baralt	29 St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin, Bonaire	— Curaçao
Medea	30 New York	30 Aruba, Maracaibo
Atlas	30 Havens van Haiti	— Curaçao
Midas	30 Haven van P. Rico, Dominica	— Curaçao
Venezuela	31 P. Limon	31 Amsterdam, Hamburg
El Libertador	31 Maracaibo, Aruba	31 Aruba, Maracaibo
	Febr.	*Febr.*
Luna	1 Maracaibo	1 New York via P. Cabello
Atlas	— Curaçao	1 Havens van Haiti, Dominica
Midas	— Curaçao	1 Atl. Col., Haiti, S. Dom.
Statendam	2 New York	2 Cristobal
Cottica	2 New York via Haiti	2 Amsterdam via Venezuela en Suriname
		2 Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts
Baralt	— Curaçao	

Onverdraagzaam.

Er zijn mensen, die met geen sterveling kunnen opschieten. Ze schijnen te menen, dat ze alleen op de wereld zijn, of dat de wereld met al wat erop is, voor hen alleen gemaakt is. Ze eisen daarom, dat alles wat er op aarde is, voor hen uit de weg gaat en zich aanpast aan hun luimen en grillen. Steeds willen ze in het middelpunt staan van de belangstelling, overal hun haan koning doen kraaien. Het minste verzet tegen die wil wordt aangevoeld als een gruwelijke belediging. De meest onbaatzuchtig bedoelde opmerking kunnen ze niet dulden en ook de welwillendste kritiek maakt hen woedend. Zij weten alles het beste en willen hun eigen wil opleggen aan iedereen, met wie ze in aanraking komen.

Zulke mensen worden onverdraagzaam genoemd.

Het verwijt nu, van onverdraagzaam te zijn, wordt heel dikwijls ook aan de Katholieke Kerk voor de voeten geworpen.

Weigert ze aan iemand haar sacramenten of een kerkelijke begrafenis, dan wordt dat door velen beschouwd als een uiting van onverdraagzaamheid.

Ziet ze zich genoodzaakt, onwaardige leden uit haar gemeenschap uit te sluiten, onverdraagzaamheid zou hiervan wederom de oorzaak zijn.

Als ze zich uit alle macht en met alle mogelijke middelen verzet tegen gemengde huwelijken en — waar deze niet kan voorkomen worden — eist dat alle kinderen katholiek zullen worden opgevoed, het wordt allemaal beschouwd als een gevolg van haar verregaande en buitensporige onverdraagzaamheid.

De katholieke Kerk durft die onverdraagzaamheid zelfs zo onbeschaamd ver door te drijven, dat ze zich zelf de „Alleenzaligmakende Kerk" noemt, waar buiten geen heil te vinden is.

Erger onverdraagzaamheid is toch wel niet denkbaar.

Enfin, laten we het maar eerlijk bekennen . . De kerk is onverdraagzaam. Maar . . . . Onverdraagzaam en onverdraagzaam is niet altijd hetzelfde Dat woord kan in geheel verschillende betekenis gebruikt worden.

Een paar voorbeelden zullen dat duidelijk maken.

Stel je voor, iemand heeft voor zijn huis een bloemperk, waarin hij, nu ja, laten we maar zeggen rozen kweekt. Maar wat gebeurt? Nog voordat de rozen voldoende tijd hebben gehad zich enigszins te ontwikkelen, verschijnt er van allerlei soort onkruid.

Stel je nu verder eens voor, dat de eigenaar van dat bloembed heel dat zaakje maar liet staan en zou beweren, dat het onverdraagzaam wezen zou, om aan die onschuldige distels het leven te misgunnen.

Zou niet iedereen met recht aan de geestvermogens van die man gaan twijfelen? En toch is iemand, die het onkruid uit zijn bloembedden verwijderd wil houden, feitelijk onverdraagzaam. Maar niemand maakt hem daar een verwijt van.

Een ander voorbeeld.

Een onderwijzer staat voor de klas van een veertig jongens van acht tot tien jaar. Van die jongens zit er hier een boven op het schrijfvlak van de bank, ginder enkelen in het vensterkozijn. Een paar kruipen onder de banken en een stel anderen zit „apenootjes" te eten. De onderwijzer staat te spreken over de geschiedenis van ons vaderland, zonder dat een van zijn leerlingen eigenlijk weet, waarover het gaat. Maar hij laat allen eenvoudig hun gang gaan. Want die onderwijzer heeft zich op het standpunt gesteld, dat men vóór alles verdraagzaam moet zijn.

Zeg me nu eens, lezer(es) zoudt ge het ooit met de verdraagzaamheid van dien onderwijzer eens kunnen zijn? En zouden onze ouders er wel erg veel voor voelen, om aan zulk een „verdraagzaam" man de opvoeding van hun kinderen toe te vertrouwen?

Nog een voorbeeld.

Er ligt een mens ernstig ziek en familieleden ontbieden een dokter. Deze komt, zegt het geval hoogst merkwaardig en interessant te vinden, verklaart dat de ziekte wordt veroorzaakt door microben in de ingewanden en wil dan zonder meer heen gaan. Maar de bloedverwanten houden den medicus terug en vragen met aandrang, of er dan niets aan te doen is. „Zeker is er wat aan te doen," antwoordt de geneesheer, er bestaat inderdaad een middel, waardoor die microben in zeer korte tijd onschadelijk gemaakt kunnen worden, zonder nadelige gevolgen voor de andere organen. Maar het is tegen mijn principe u dit middel te verschaffen. Ik vind het uiterst onverdraagzaam om op gewelddadige wijze aan die microben de mogelijkheid van hun voortbestaan te ontnemen. We moeten ze hun gang laten gaan en afwachten, hoe het zal aflopen, welke wending het ziekte-proces zal nemen. Laten we toch boven alles verdraagzaam zijn".

Geen enkel verstandig mens zou met zulk een uitspraak genoegen nemen.

Wat volgt hieruit?

Dat er een onverdraagzaamheid bestaat, welke volkomen gewettigd is en zelfs noodzakelijk moet genoemd worden.

Zo is het ook met de onverdraagzaamheid, welke aan de Kerk wel eens wordt verweten.

De katholieke Kerk heeft nooit geleerd, dat men andere mensen, welke haar leer niet aanvaarden, zou mogen haten.

Maar wel heeft ze er altijd naar gestreefd en streeft ze er nog naar, om leerstellingen welke niet met de hare overeenstemmen, en welke ze dus noodzakelijkerwijze als dwalingen moet schouwen, zo krachtig mogelijk te bestrijden.

De Kerk haat geen enkel persoon, integendeel, ze wil ze allen in moederlijke liefde omvatten. Ze richt zich tegen stelsels, welke ze als vals beschouwt en dus nadelig voor de aan haar zorgen toevertrouwde zielen.

In die zin is ze dus onverdraagzaam. En dat moet ze zijn, evenals de waarheid onverdraagzaam moet zijn ten opzichte van de leugen, de landman en de bloemist ten opzichte van het onkruid, de onderwijzer ten opzichte van wanorde en onwetendheid, de medicus ten opzichte van de ziekte.

Zou een godsdienst leren, dat alle anderen godsdiensten even goed waren als zij zelf, dan sprak ze hiermede tegelijk haar eigen doodvonnis uit.

Satyre en humor.

Mammouth of autobus.

De holenmens die leefde toen het geschiedenisboekje nog niet uitgevonden was en die begraven werd in kringgrafurnevelden, waarmede de hedendaagse archeologen zoo vertrouwd zijn — deze holenmens leefde in zijn oerwoud of zijn moeras, bedreigd door de gevaren der natuur. Langzamerhand leerde de nakomelingschap van den holenmens zich wapenen tegen die gevaren. Dit was de vooruitgang der cultuur. Vandaag is men beschermd tegen storm en bliksem, verzekerd tegen brand en ouderdom, zomede lid van het begravenisfonds. De kans om door een wild dier te worden verscheurd is aanmerkelijk geslonken. Men kan buiten wandelen zonder een mammouth te ontmoeten, die met een zeer eenvoudig nederzetten van zijn rechterbeen (het mocht ook zijn linkerachterpoot zijn) een einde maakte aan het bestaan van het menselijk individu.

Maar is de cultuur er nu werkelijk in geslaagd, het risico des levens te verminderen? De juffrouw, die om half zes de Breedestraat wil oversteken, verkeert in welhaast even netelige conditie als de holenmens, die een napje water wilde gaan scheppen uit de rivier aan den anderen kant van het oerwoud. Ja, men kan zeggen dat het oversteken van deBreeestraat gevaarlijker is voor zulk een juffrouw dat het doorreizen van een oerwoud voor den holenmens.

Met den mammouth was ten slotte te praten, Welliswaar komen tamme mammouten zelden voor, maar het dier is toch altijd door allerhande trucs te bedwingen, zulks in flagrante tegenstelling tot de zeker niet minder gevaarlijke autobus, die bij een eventueel conflict ongetwijfeld de overwinning behaalt over de meergenoemde juffrouw mitsgaders derzelver kindertjes, indien aanwezig. Het wilde dier is vervangen door de dolle machine, maar de wereld blijft, trots de geschiedenisboekjes, een oerwoud!

Een nieuwe zondvloed.

In Texas heeft zich een nieuwe godsdienstige secte gevormd. Haar hoofd, die zich Broeder Ezechiel noemt, heeft volgelingen weten te overtuigen, dat er een nieuwe Zondvloed dreigt om de mensheid voor haar zondigheid te straffen. Profiterend van zijn grote populariteit en aanhang heeft hij een maatschappij op aandelen gesticht, waarvan de leden tegen 100 dollar per persoon zich een plaats kunnen reserveeren in een nieuwe Ark van Noé, die Broeder Ezechiel zich stelt te bouwen.

De ark zal geheel in ijzer gebouwd worden, zal driehonderd meter lang zijn en zal beschikken over alle moderne comfort.

Broeder Ezechiel heeft reeds meer dan duizend aandelen geplaatst.

De nieuwe zondvloed word verwacht tussen 19 en 26 April 1935.

Het succes van Broeder Ezechiel is zo groot, dat hij er over denkt nog een tweede ark van Noé te bouwen. Eén ding bezwaart echter de inschrijvers. Broeder Ezechiel woont in Loredo, twee stappen van de Mexicaanse grens, wat aan velen te denken geeft dat Broeder Ezechiel zich daar wel eens een toevlucht zou kunnen zoeken tegen den zondvloed van klachten en beschuldigingen van hen, die bedrogen uitkomen.

De onschuldige.

„Juffrouw, u hebt in acht dagen de hele schrijfmachine kapot geslagen." Dat is uw eigen schuld, mijnheer, want u doet niet anders dan mij woedende brieven dicteren."

De kalender.

't Was de avond van 3 Januari en het jonge vrouwtje boog zich over haar man en fluisterde „ik mag zeker wel een nieuwe avondjapon hebben?"

„Maar je hebt toch pas met Kerstmis een nieuwe japon gehad?"

„Maar mannetje, je wil toch niet dat ik een japon van verleden jaar zou dragen?"

Angstig.

„Die doofheid van uw vrouw is een ouderdomsverschijnsel".

„Lieve hemel, dokter zegt u haar dat maar zelf".

Zwak op de beenen.

„Als mijn man voorbij een bierhuis komt, kan hij dat niet weerstaan, en als hij er dan uitkomt, kan hij weer niet staan."

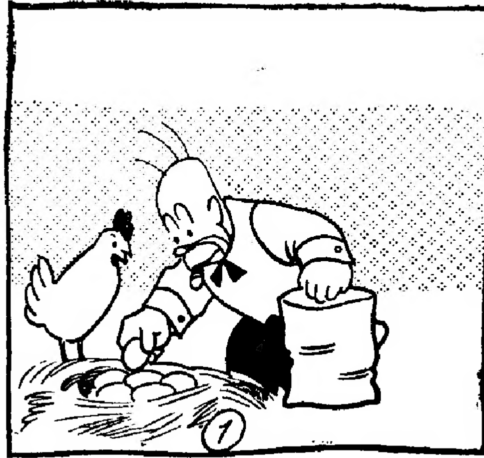
Zware keus.

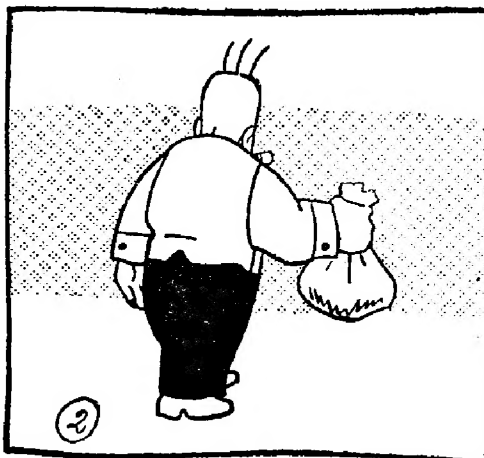
„Twee mannen hebben gisteren m'n hand gevraagd."

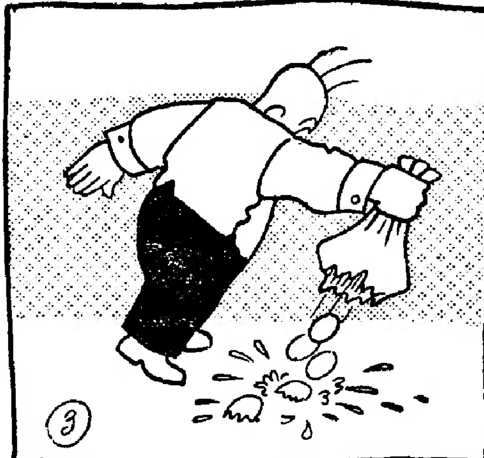
„Wie zijn dat?"

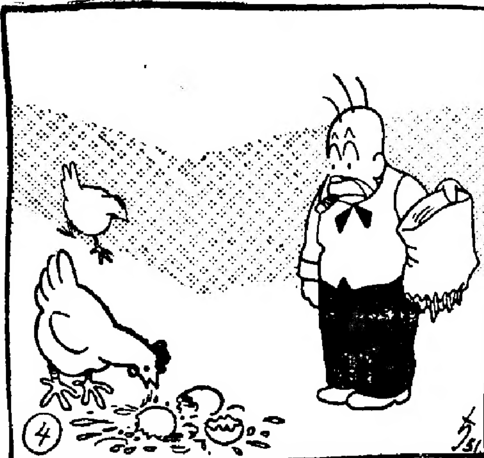
„De een is bankier, de ander een dokter."

„Dat gaat dus om je geld of je leven."

Adamson doet aan hoenderteelt.